DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 258. Czwartek, 10 (22) Listopada. 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących. po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Po cztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

OD REDAKCJI.

Prenumerata naszego DZIENNIKA w Cesarstwie, dotąd uwarunkowywała się koniecznie zapisywaniem go w kopertach, za które trzeba było, obok ceny prenumeracyjnej, dopłacać rubli srebrem cztery. Obecnie, obowiązkowy ten warunek, dla dogodności prenumeratorów, został zniesiony i od przyszłego Nowego Roku, można będzie prenumerować DZIENNIK WARSZAWSKI w Cesarstwie we wszystkich kantorach pocztowych, w zaklejonych banderolach po cenie: rocznie rsr. 9 kop. 20, — półrocznie rsr. 4 kop. 60, — kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Pragnący zaś otrzymywać DZIENNIK w Cesarstwie w kopertach, mają dopłacać rocznie kop. 80, czyli prenumerata w kopertach będzie wynosiła: rocznie rsr. 10, — półrocznie rsr. 5, — kwartalnie rsr. 2 kop. 50.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 9 (21) Listopada.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSIJ
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu z dnia 17 (29) Czerwca r. b. 1866 o zniesieniu dziesięciny Skarbowej, Komitet Urządzający w wykonaniu Najwyższego Rozkazu objawionego przez odezwę Naczelnika Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 8 (20) Września r. b. Nr. 10915 postanowił i stanowi:

1. Całą w ogóle dziesięcinę na rzecz Skarbu pobieraną i wynoszącą rsr. 17,220 kop. 38½ znieść i takowej na przyszłość w spisach podatków nie zamieszczać.

2. Znieść opłaty ustanowione na miejsce osepu Białopromnickiego, *)

3. Znieść pobierane z gruntów folwarcznych i pod zarządem Skarbu zostających dziesięciny, które dzierżawcy obowiązani są wnosić do Kasy w ogólnej sumie kontraktowej, zachowując przytem w całej swej mocy zawarte z dzierżawcami kontrakty; — i

4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Skarbu.

*) Białopromnicki osep otrzymał swą nazwę od Białopromnickiej ekonomji Rządowej, w której składane było zboże, tytułem dziesięciny z niektórych dóbr pobierane i zamienione następnie na opłatę pieniężną wynoszącą rsr. 963 kop. 35.

Działo się w Warszawie na 154 posiedzeniu dnia 17 (29) Września 1866 r.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEKSANDRA II,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI,
KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO.
&, &., &.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu oznajmionego przez odezwę Głównego Naczelnika Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 30 Sierpnia (11 Września) r. b. 1866 Nr. 10775 co do praw i prerogatyw służbowych urzędników miejscowych Komisji Spraw Włościańskich, Komitet Urządzający w rozwinięciu art. 14 i 16 Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, postanowił i stanowi:

1. Do wszystkich Urzędników wchodzących do Składu miejscowych Komisji Spraw Włościańskich, jako to: Prezesów, ich Pomocników, Komisarzy, Sekretarzy i Urzędników do pisma w Komisjach, Pisarzy przy Komisarzach, Rewizorów Pomiarów i Jeometrów od czasu wejścia pod zarząd Komitetu, rozciągnąć te wszystkie prawa, które służą Urzędnikom Komitetu Urządzającego i jego Kancelarji.

2. Niniejsze postanowienie zamieścić w Dzienniku Praw według przepisanego porządku.

Działo się w Warszawie na 153 posiedzeniu dnia 13 (25) Września 1866 r.

Przez Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 8 (20) b. m., Vice-Dyrektor Wydziału kontroli i podatków stałych w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, Rzeczywisty Radca Stanu, Teofil *Roguski*, mianowany został Vice-Prezesem Banku Polskiego.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 256 kop. 91, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Juljanowi *Podoskiemu*, właścicielowi dóbr Puśniki, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Krzyżanówek, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 555 kop. 81, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Antoniemu i Julji *Wojakowskim*, właścicielom dóbr Zawady, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Kalinowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 341 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Ignacemu *Szypulskiemu*, właścicielowi dóbr Borów lit. F., położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Borów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,287 kop. 87, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. *Zonenbergom*, właścicielom dóbr Radzimowice, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Ratowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 25,980 kop. 1, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Ignacego *Tokarskiego*, właścicielom dóbr Lubstów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Konińskim, Gminach Lubstów i Piotrkowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 294 kop. 68, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Stanisławowi *Mączewskiemu*, właścicielowi dóbr Ramutowo-sielskie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Ramutówko wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 11,271 kop. 42, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Józefowi i Ludwice *Zawadzkim*, właścicielom dóbr Serebryszcze, położonych w Gubernji Lubelskiej, Pow. Krasnostawskim, Gminach Świerce i Chołm, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,742 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Aleksandrowi *Karskiemu*, właścicielowi dóbr Nowodwór, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Stanisławowskim, Gminie Siennica, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 14,490 kop. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Maurycemu *Blum*, właścicielowi dóbr Chynów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Chynów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,122 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Antoniemu *Brzezińskiemu*, właścicielowi dóbr Strzeszkowice, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Niedźwicaduża, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,592 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Emilji *Wolskiej*, właścicielce dóbr Winksznupie, położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Kalwaryjskim, Gminie Bartniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Augustowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,776 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Marji *Lasockiej*, właścicielce dóbr Czernie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Goworowo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,786 kop. 32, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Rajmunda *Chmielewskiego*, właścicielom dóbr Kluszewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Przasnyskim, Gminie Kluszewo, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,082 kop. 95, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Aleksandrowi *Woźnickiemu*, właścicielowi dóbr Sułkowo-polne, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Przasnyskim, Gminie Regimin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,871 kop. 96, przypadające na mocy rozporzą-

dzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Henrykowi *Bezler*, właścicielowi dóbr Lasocin, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Święcice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 6,054 kop. 45, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Mikołajowi *Glince*, właścicielowi dóbr Rzekuń, Daniszewo, Kaczyno i Drwęcz A. B., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Rzekin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 5,119 kop. 70, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Karolowi-Wilhelmowi *Grycmacher*, właścicielowi dóbr Bieganowo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Piotrków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 4,826 kop. 36, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Antoniemu *Łabęckiemu*, właścicielowi dóbr Wola-Trębska, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Dobrów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 12,031 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Stefanowi *Szarzyńskiemu*, właścicielowi dóbr Obory, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Szymanowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Kaliskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,077 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b Marjannie *Kosińskiej*, właścicielce dóbr Brzozowica, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Stanisławowskim, Gminie Rudzienko, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 13,346 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada) r. b. Michałowi *Stadnickiemu*, właścicielowi dóbr Świdno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Świdno, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,087 kop. 80, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Filipowi-Jakóbowi *Niedzieskiemu*, właścicielowi dóbr Krośnicza-wola, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Wólka-Grodziska, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 11,056 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Wincentemu *Korwin-Sarneckiemu*, właścicielowi dóbr Wola Bychawska-wielka, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Bychawa, wysłane zostało do Kasy Powiatu Luskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 11,227 kop. 39, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Sewerynowi *Jańskiemu*, właścicielowi dóbr Borowie, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Oziemkówka, wysłane zostało do Kasy Powiatu Siedleckiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 1,837 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Wojciechowi i Józefie *Stodulskim*, właścicielom dóbr Zakrzew, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łowickim, Gminie Kozłów Biskupi, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Janowi *Zdzieszyńskiemu*, właścicielowi cząstkowemu we wsi Narty, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Grzymkowice, asygnowane będzie z Kasy Powiatu Rawskiego — w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Katarzyny *Boleściny*, właścicielom szlacheckiej części we wsi Borów, położonej w Gub. Lubelskiej, Pow. Krasnostawskim, Gm. Borów, wysłane zostało do Kasy Pow. Lubelskiego, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 10,624 kop. 25, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Juljannie *Kołakowskiej*, właścicielce dóbr Samwodzie A., położonych w Gubernji Radomskiej, Powi.Radomskim, Gminie Brudnica, wysłane zostało do Kasy Powiatu Radomskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 15,134 kop. 12, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Marcelemu *Wydżga*, właścicielowi dóbr Woruczyn, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Woruczyn, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 203 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Walentemu *Maliszewskiemu*, właścicielowi dóbr Targonie-Wity lit. F., położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Mężenin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Łomżyńskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 103 kop. 56, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Listopada r. b. Juljanowi i Teodorowi *Górskim*, właścicielom dóbr Targonie-Wity lit. G., położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Mężenin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Łomżyńskiego, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 945 kop. 82, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Włodzimierzowi *Kanigowskiemu*, właścicielowi dóbr Bachorzewo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Chalin, wysłane zostało do Kasy Powiatu Płockiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,130, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Karolowi *Wejgeldt*, właścicielowi dóbr Pękiny, położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Kalwaryjskim, Gminie Olwita, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Augustowskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 8,454 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Kamilli *Płonczyńskiej*, właścicielce dóbr Mirowice, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminach Lesznowola i Głuchów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 708, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Listopada r. b. Sukcesorom Augusta *Szamowskiego*, właścicielom dóbr Rgielewo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Drzewce, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy.

Dyrekcja Ubezpieczeń zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym w Gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy ulicy Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 6 (18) Listopada roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 42, na które, tudzież na dawniejsze w 269 wnioskach złożono rs. 5,304 kop. 45. Na żądanie zaś 105 Uczestników (prócz procentu rs. 41 kop. 32½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 4,530 kop. 82 i umorzyła książeczek 33. Przeto uczestników 17,880, posiada kapitał rub. sr. 671,825 kop. 64.

Najwyższy Rozkaz. Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył: dla złożenia powinszowań Dostojnym Nowozaślubionym, Ich Cesarskim Wysokościom Cesarzewiczowi Następcy Tronu i Wielkiemu Księciu Aleksandrowi Aleksandrowiczowi i Jego Małżonce Cesarzewiczównej i Wielkiej Księżnie Marji Teodorównie, mają zjechać się 7-go listopada v. s., do zajmowanego przez Ich Cesarskie Wysokoście własnego Jego Cesarskiej Mości pałacu, w godzinach oznaczonych w załączonym rozpisaniu porządku składania życzeń: członkowie najświątobliwszego synodu i inne wyższe duchowieństwo, członkowie rady państwa, senatorowie, damy stanu, kamer-frejliny, ochmistrzynie dworu, frejliny, damy mające wstęp do dworu, urzędnicy dworscy pierwszego i drugiego rzędu, osoby przybyłe w orszaku zagranicznych książąt, jenerał-adjutanci, jenerałowie z orszaku Jego Cesarskiej Mości, fligiel-adjutanci, adjutanci Ich Cesarskich Wysokości, jenerałowie i sztabs-oficerowie gwardji, ze wszystkich działów gwardji po jednym najstarszym w każdej randze ober-oficerze, a z działów kozackich gwardji wszyscy ober-oficerowie, jenerałowie armji i floty i jenerałowie z władz cywilnych, mający rangi i mundury wojskowe, sztabs-oficerowie z wojsk kozackich i pułków armji Imienia Cesarzewicza Następcy Tronu, gubernatorowie, marszałkowie szlachty, a także głowy miejscy i deputacje kupiectwa, obywateli miejskich, rzemieślników i mieszczan ofiarujące chleb i sól.—Damy mają być w ruskim stroju a kawalerowie w galowych mundurach. (*Rus. Inw.*)

Najwyżej zatwierdzony porządek składania powinszowań Ich Cesarskim Wysokościom Dostojnym Nowozaślubionym w własnym Jego Cesarskiej Mości pałacu: I. Członkowie najświątobliwszego synodu i inne wyższe duchowieństwo. II. Członkowie rady państwa. III. Senatorowie—o godz. 11-ej. IV. Minister wojny, dowodzący Cesarską główną kwaterą, jenerał-adjutanci, jenerałowie z orszaku jego Cesarskiej Mości, fligiel-adjutanci, adjutanci Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt i osoby orszaku wojskowego książąt zagranicznych—o godz. 11-ej i pół. V. Jego Cesarska Wysokość naczelnik wojsk gwardji i okręgu petersburskiego, jenerałowie i sztabs-oficerowie gwardji, i od wszystkich działów gwardji, od każdego po jednym najstarszym każdej rangi ober-oficerze, od kozackich zaś działów gwardji wszyscy ober-oficerowie. VI. Jenerałowie armji i floty. VII. Sztabs-oficerowie kozackich wojsk i pułków armji Imienia Cesarzewicza Następcy Tronu. VIII. Jenerałowie z władz cywilnych, mający rangę i mundur wojskowy—o godz. 1-ej. IX. Damy stanu, kamer-frejliny, ochmistrzynie dworu, frejliny Jej Cesarskiej Mości i Ich Cesarskich Wysokości. X. Damy mające wstęp do dworu. XI. Urzędnicy dworscy pierwszego i drugiego rzędu i osoby cywilnego orszaku zagranicznych książąt. XII. Gubernatorowie i marszałkowie szlachty—o godz. 2-ej. XIII. Głowy miejscy i deputacje kupców i obywatele miejscy, ofiarujące chleb i sól. XIV. Deputacje rzemieślników i mieszczan, ofiarujące chleb i sól —o godz. 2-ej i pół. *(Tamże)*.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 9 (21) Listopada.

Im bardziej się zbliża termin cofnięcia wojsk francuzkich z państwa kościelnego, z tem większem naprężeniem oczekują wszyscy na rozwiązanie kwestji. Że pomimo depeszy p. Visconti-Venosta, jeszcze toczą się układy pomiędzy Francją i Włochami, przyznaje to gazeta urzędowa gabinetu florenckiego, oświadczając zarazem, że oba rządy jednakowo są przejęte pragnieniem pojednania mających się uregulować interesów, i zamierzają w zupełności i z prawością wykonać konwencję wrześniową; a ponieważ zgadzają się co do celu, nie mogą nie zgodzić się co do środków. Taż gazeta zarazem zaprzecza pogłoskom, jakoby Francja poprzednio już chciała toczyć układy w tym względzie, a Włochy na to nie przystały. Pogłoski podawane przez dzienniki francuzkie o zmianie gabinetu włoskiego dla wykonania konwencji wrześniowej i objęcia władzy w tym celu przez p. Ratazzego, dotąd niczem nie zostały usprawiedliwione, i były, jak się zdaje, raczej wyrażeniem życzeń pewnych sfer francuzkich, niż rzeczywistych faktów.

Wiener Abendpost podaje pomiędzy telegraficznemi wiadomościami obszerniejszy rozbiór okólnika p. Ricasolego, który poniżej zamieszczamy, jako nieco różniący się, jakkolwiek nie w ogólnym duchu, od nadesłanego nam wczoraj telegramu.

Tymczasem w Rzymie, jak donoszą dzienniki hiszpańskie, zebrało się ciało dyplomatyczne, dla naradzenia się nad środkami w celu zabezpieczenia papieża w razie rewolucji. Środki te byłyby takie same, jak przedsięwzięte w 1848 r. na wniosek p. Martinez de la Rosa, przed udaniem się papieża do Gaety.—Według *Gazzetta di Torino*, były król neapolitański oświadczył Piusowi IX, że podzieli jego los i nie opuści Rzymu, choćby mu zwrócono cały jego majątek.

Kiedy z jednej strony gabinet madrycki przesłał reklamacje do rządu belgickiego, z powodu knowań wychodźców hiszpańskich w Belgji, z drugiej strony poczynił w Madrycie przygotowania do poskromienia wszelkiego wybuchu rewolucji i na dworcach kolei żelaznych umieścił kolumny ruchome, pod dowództwem jenerałów Rey i Clos, a zwierzchnictwem jenerała Sandoval, mogące udać się szybko na zagrożone punkta. W takim stanie rzeczy trudno, aby rząd hiszpański mógł myśleć o mięszaniu się do spraw rzymskich. Urzędownie potwierdziła się wiadomość, że rzeczypospolite Chili, Peru i inne, przyjęły pośrednictwo francuzko-angielskie w sporze ich z Hiszpanją.

Potwierdza się też wiadomość, że cesarz austrjacki proponował panu van Bosse, byłemu ministrowi króla niderlandzkiego, posadę ministra skarbu w Austrji, chcąc, jak się zdaje, tym sposobem zjednać sobie zaufanie kapitalistów holenderskich. Układy w tym przedmiocie jeszcze się toczą, ale p. Bosse podał za warunek przyjęcia tej posady, znaczne zmniejszenie wydatków na armję i nadanie swobód ludom Austrji. Urzędowy *Wiener Abendpost* zawiera obszerniejszy rozbiór reskryptu królewskiego, wydanego z powodu otwarcia na nowo sejmu

peszteńskiego, rozbiór zupełnie zgodny z zamieszczonym w wczorajszym naszym dzienniku telegramem.

Jak donosi poniżej zamieszczona depesza z Aleksandrji przez Trjest, w Egipcie w istocie wejdzie w życie system konstytucyjny. Zdaje się, iż w związku z tem jest powołanie brata wice-króla Egiptu do Konstantynopola.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczony poniżej dalszy ciąg artykułu z *Rus. Inw.* z powodu reform finansowych w królestwie, oraz wzięty z *Golosu* rozbiór dzieła p. Martin, *Rosja i Europa.*

Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 17 listopada.* Dzisiejsza wieczorna *Gazetta uffiziale* pisze: Zbliżanie się terminu, w którym ma być wykonana konwencja wrześniowa, powinno zwrócić uwagę gabinetów paryzkiego i florenckiego na ważne interesa, które należy uregulować. Obą rządy są w równej mierze ożywione chęcią pogodzenia tych interesów i zamierzają wykonać konwencję w zupełności i lojalnie. Ponieważ zgadzają się one co do celu, niepodobna wątpić, iż zgodzą się także co do środków. Wszelakoż błędną jest wiadomość, że rząd francuzki chciał wejść w układy w tym względzie z Włochami i że te ostatnie odmówiły wszczęcia jakichkolwiebądź układów. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 19 listopada.* Król, oraz książęta Humbert, Amadeusz i Carignan, przybyli do Werony i powitani zostali z zapałem. — W okólniku prezesa ministrów barona Ricasolego powiedziano w przedmiocie kwestji rzymskiej: Po konwencji wrześniowej, kwestja rzymska nie może i nie powinna dawać żadnych powodów do obaw. Konwencja wrześniowa stawia władzę monarszą papieża na równi ze wszystkiemi innemi takiemiż władzami. Włochy dały Francji i Europie przyrzeczenie, że nie staną pomiędzy papieżem i rzymianami i że dozwolą dokonać się ostatniej próbie co do żywotności państwa duchownego, jakiego drugiego świat cywilizowany nie posiada. Włochy muszą wywiązać się ze swego przyrzeczenia, gdyż spodziewają się od działania zasady narodowej niezawodnego tryumfu swych praw. Wszelki przeto ruch, przedsiębrany pod pozorem kwestji rzymskiej, powinien być odradzany, przeszkadzany i przytłumiany. Dwoisty charakter papieża daje niektórym osobom powód do mięszania kwestji politycznej z religijną. Trwożliwe sumienia niepokojone są wątpliwością, czy rząd nie dąży do ścieśnienia niepodległości duchownego głowy świata katolickiego. Rząd dowiódł swemi wszystkiemi czynnościami, że nie uznaje żadnych innych prawideł oprócz przepisów wolności i prawa, i że nie chce upatrywać w sługach kościołach ani uprzywilejowanych, ani męczenników. Nie ulega wątpliwości, że głowie świata katolickiego należą się gwarancje, dla postawienia go w możności wykonywania swobodnie i niezależnie swych obowiązków duchownych. Rząd króla jest bardziej od każdego innego skłonny do zapewnienia wszelkich gwarancyj dla udzielenia opieki tej swobodzie i niepodległości, gdyż przekonany jest, że może to uczynić bez naruszenia w czemkolwiek praw narodu. (*Corr. Bür.*)

* *Madryt, 17 listopada.* Wiadomość, że rzeczypospolite nad oceanem Spokojnym zgodziły się na pośrednictwo Francji i Anglji, zdaje się potwierdzać autentycznie w Madrycie. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Genewa, 17 listopada.* Złożone wczoraj nowe prawo konstytucyjne, odrzucone zostało 200 głosami. Radykalni głosowali za przyjęciem tego prawa. Podczas głosowania panowała jak największa spokojność. (*Wolffs T. B.*)

* *Trjest, 17 listopada.* Z Aleksandrji pod dniem 10-m b. m. donoszą, że Raghib pasza, tymczasowy minister spraw zagranicznych, prezydować będzie na zgromadzeniu stanów w Kairo; czas trwania sesji oznaczony został na dwa miesiące. Wice-król otworzy posiedzenia tego zgromadzenia odezwą, w której przedstawi położenie kraju. Mają być złożone tam projekta do praw o zniesieniu poddaństwa i pańszczyzny, o emeryturach dla dygnitarzy, oraz o odłączeniu władzy duchownej od urzędu sędziego, w dobrach do duchowieństwa należących.—Z Bombay do noszą pod datą 27-go października, że dwaj książęta birmańscy, którzy przyłączyli się byli do powstania, ratowali się następnie ucieczką i przybyli do Ranguna, gdzie oddali się pod opiekę naczelnego komisarza angielskiego. W państwie birmańskiem spokojność nie została jeszcze przywróconą. (*Tamże.*)

* *Berlin, 19 listopada. N. Pr. Z.* pisze: Król wyjedzie w środę do Blankenburga. Jutro rano spodziewają się przyjazdu księcia następcy tronu, hr. Bismarcka zaś w końcu tego tygodnia. (*Wolffs T. B.*)

* *Wiedeń, 19 listopada. Wiener. Corr.* donosi: Cesarz przyjął dziś doręczone mu listy uwierzytelniające posła wirtembergskiego przy dworze austrjackim, p. Thum, i przyjmował u siebie na posłuchaniu posła modeńskiego de Voio, którego misja dyplomatyczna, tak samo jak reprezentantów Neapolu, Toskanij i Parmy, skończyła się w dniu 9-tym października r. b. (*Tamże.*)

* *Wiedeń, 19 listopada.* Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu niższej Austrji, wniósł p. Pratobevera o wybór komisji złożonej z 11 członków do ułożenia projektu adresu, w którym wyrażone być ma podziękowanie za uznanie postawy patrjotycznej, wystawione jasno położenie kraju i wpływ polityki tymczasowości. (*Tamże.*)

* (Otwarcie progimnazjum żeńskiego w Sandomierzu). Wdniu 15 (27) października r. b., nastąpiło w m. Sandomierzu otwarcie progin.nazjum żeńskiego trzech klasowego, w obecności naczelnika dyrekcji naukowej radomskiej, miejscowych władz wojskowych i cywilnych, rodziców i opiekunów uczącej się młodzieży, oraz licznie zebranej publiczności. Uczennic do pomienionego zakładu, po dzień otwarcia onego, zapisało się 33. (*Komunikowane*).

* (Prelekcja p. Lewandowskiego). Wczoraj w sali teatrzyku gmachu towarzystwa dobroczynności odbyła się druga prelekcja magistra weterynarji p. Lewandowskiego o rozwoju władz umysłowych i instynkcie zwierząt. Duchowe niektórych zwierząt przymioty, wykazane były przykładami z rzeczywistych zdarzeń. Φ.

* (Komicy angielscy). Jutro pierwszy raz wystąpią w sali doliny szwajcarskiej nowo przybyli z zagranicy komicy angielscy w postaci murzynów, pod dyrekcją p. Henesier. Trupa ta składa się z pp. Senior, Will, Scot, Olmar i Miss Karoliny Jarnee.

* (Wypadek). W dniu wczorajszym, Ludwik Jankowski, lat 40, zostający w służbie za parobka u właściciela młyna przy ulicy Żelaznej, wypadkowym sposobem pochwycony został za odzież przez koło w młynie deptakiem zwanym, skutkiem czego uległ mocnemu potłuczeniu i pokaleczeniu.

* (Przyjazd dostojnych osób do Moskwy.) *Mosk. Wied.* piszą: Dziś, 3 listopada (v. s.) o godzinie wpół do pierwszej z południa, zjechali do Moskwy z Petersburga, książe następca tronu duńskiego, brat Jej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej Marji Teodorówny; książe Walji, następca tronu Wielkiej Brytanji i Irlandji; ks. Herman Sasko Wejmarski i osoby towarzyszące książętom zagranicznym w podróży do Rosji. W orszaku księcia Walji znajduje się p. Tisdel, jeden z obrońców twierdzy Karsu. JKW. książę duński stanął w pałacu kremlińskim, w pawilonie Cesarzewicza Następcy tronu; książe Walji, książę Sasko-wejmarski i książę sasko-altenburgski — w korpusie pałacu, dotykającym do zbrojowni. Po wypocznieniu z podróży, dostojni goście zwiedzili świątynię kremlina, katedrę wniebowzięcia i inne katedry, oglądali wielki pałac, apartamenta, gmach zwany „granowitaja pałata", zbrojownię i arsenał; a w przejeździe po mieście, wstępowali do sklepów i zakładów przemysłowych. Do stołu Ich wysokości zaproszeni byli jenerał-gubernator moskiewski, książę Dołgorukow i wielki ochmistrz dworu książę Trubeckoj. Ich Wysokoście znajdowali się w wielkim teatrze, na którym dany był spektakl złożony z dwóch aktów baletów *Gizella* i *Faust* i wyjątku z opery *Rusałka*. Po drugim akcie publiczność zażądała hymnu narodowego, a po odśpiewaniu onego, zapragnęła słyszeć hymny duński i angielski, które po dwakroć były wykonane, poczem powtórzono znowu hymn ruski.—Książe duński i książę Walji, zbliżywszy się do poręczy loży, kłaniali się publiczności. Jutro jenerał-gubernator moskiewski wydaje obiad dla dostojnych gości, poczem oni, o jedenastej wieczorem, odjadą z powrotem do Petersburga.

* (Wiadomości dworskie). Dnia 28-go października, podczas balu dworskiego, mieli zaszczyt przedstawić się Najjaśniejszemu Cesarzowi i Najjaśniejszej Cesarzowej: p. Usedom, szambelan dworu królewsko-pruskiego; p. Stendisch, szlachcic angielski; p. Roberts, jenerał wojsk stanów zjednoczonych amerykańskich; p. Pyrs, p. Frederiks i p. Lumley, kapitanowie służby N. królowej Wielkiej Brytanji. Tegoż wieczora miała zaszczyt przedstawić się Najjaśniejszej Cesarzowej hrabina de Merovilla, kanoniczka kapituły pragskiej. (*Siew. Pocz.*)

* (Adres podany księciu Walji w Petersburgu). Dnia 31 października, o godzinie 11 z rana, jego królewska wysokość książę Walji raczył przyjmować deputację, która doręczyła mu adres od zamieszkałych w Petersburgu poddanych angielskich. (*Rus. Inw.*)

Niemcy

* (Reorganizacja armji.) Małe państwa z taką samą usilnością pracują nad przeobrażeniami wojskowemi, jak i wielkie mocarstwa. Rząd wirtembergski zajmuje się reorganizacją armji i zaprowadzeniem nowej broni nabijającej się z tyłu; w tym celu utworzone zostały dwie komisje wojskowe. (*La Fr.*)

Prusy.

* (Kwestja odpowiedzialności ministrów). *Nordd. A. Z.* pisze pod dniem 19-m b. m.: Pisma berlińskie wynurzają przekonanie, że jeszcze w ciągu tegorocznej sesji, rząd złoży w izbie deputowanych projekt do prawa o odpowiedzialności ministrów. Przekonanie to jest przedwczesne. Pominąwszy już kwestję zasadniczą, uznaną została powszechnie niezbędność, ażeby ze względu na blizkie zwołanie parlamentu północno-niemieckiego, teraźniejsza sesja sejmu trwała jak najkrócej i ażeby ograniczono się do roztrząśnięcia tych tylko przedmiotów, które wymagają rychłego załatwienia i dla których wystarczy krótka sesja. Dla tego powodu zaniechano zamiar złożenia w izbie innych projektów, opracowanie których było już rozpoczęte; nieprawdopodobnem jest przeto, ażeby tak ważna kwestja, jak ta o której wyżej mowa, i która potrzebuje dojrzałego zastanowienia, oddaną została obecnie sejmowi do roztrząśnięcia.

* (Zaprzeczenie). *Nordd. A. Z.* oświadcza, że całkiem bezzasadnemi są wiadomości podawane przez gazety o zapadłych jakoby już decyzjach co do organizacji zarządu w nowo nabytych krajach, zwłaszcza zaś w Hanowerze.

Włochy.

* (Instrukcja.) *Mém. dipl.* pisze: „Dowiadujemy się z pewnego źródła, że postępowanie kardynała patrjarchy weneckiego i jego rozporządzenie odnoszące się do wjazdu która Wiktora Emanuela do Wenecji, otrzymały zatwierdzenie papieża. Po rozstrzygnięciu kwestji odstąpienia Wenecji, mgr. Trevisanato zażądał od stolicy apostolskiej właściwych instrukcji co do jego postępowania w obec wypadków jakich Weneeja stała się widownią. Odpowiedź otrzymana przez jego eminencję z Rzymu była następującej treści: że z powodu dobrowolnego opuszczenia Wenecji przez cesarza austrjackiego, król Wiktor Emanuel stał się prawym władcą tej prowincji; że ponieważ wszelka władza pochodzi od Boga, a kościół szanował zawsze nieprzeniknione wyroki boskiej opatrzności, powinien on zatem na przyszłość szanować w królu włoskim monarchę Wenecji. Podobne instrukcje rozesłane zostały do wszystkich biskupów weneckich. (Wiadomość ta zupełnie jest sprzeczna z podanemi przez nas z innych źródeł. *P. R.*)

* (Anglicy w Rzymie). Korespondent *Czasu*, pisze z Rzymu pod 9-m listopada pomiędzy innemi: „Największe polityczne imiona Anglji dają się czytać w hotelach rzymskich: sir Gladstone i lord Clarendon, panowie Cardwell i Stanley, znajdują się już tutaj; lord Granville i lord Grey przybywają w tych dniach; p. Odo Russell wraca 15-go b. m. ze stryjem swoim lordem Johnem Russellem, i inne wielkie figury parlamentu zameldowały się już do wiecznego miasta. Ta drużyna mężów stanu wielkiej swojej ojczyzny zwiedza wszystko, przypatruje się wszystkiemu, czyni ze wszystkiego przedmiot drobiazgowych studiów. Lord Clarendon i p. Gladstone chcieli koniecznie widzieć na własne oczy, jak lud się ciśnie do izby handlowej dla zmiany biletów, jak żandarmi papiescy tłum płazują, i wielu rannych bywa za każdym razem? Ludzie polityczni Wielkiej Brytanji odwiedzają sumiennie kardynałów i zwaliska Rzymu, papieża i Koloseum. Lord Clarendon miał przed dwoma dniami długie posłuchanie, na którem miał zalecać zgodę z Włochami. Zaprzyjaźnił się on osobliwie z kardynałem Di Pietro, którego *vox populi* wskazuje jako następcę Piusa IX, a obecnie zaś jako przyszłego sekretarza stanu na miejsce kardynała Antonellego. Ten zjazd angielskich ministrów i członków parlamentu obudza wielką niespokojność w Paryżu. Twierdzą iż misja jenerała Fleury ma na celu zapobieżenie ich wpływom i radom."

* (B. król neapolitański.) Donoszono już według dzienników włoskich, że b. król neapolitański postanowił nie wchodzić w żadne tranzakcje z rządem włoskim. *Gazeta turyńska* dodaje, że król Fran-

ciszek II podczas tajnego widzenia się z papieżem wynurzył szczere postanowienie podzielania losu ojca św. i nieopuszczaniu Rzymu nawet po zwróceniu mu dóbr jego prywatnych. (*La Fr.*)

Z powodu finansowych reform w królestwie polskiem *).

(*Artykuł drugi*).

Przepisy budżetowe.

Panujące w początku bieżącego wieku w naszej wyższej administracji zasady zarządu finansowego i wszystkie wady organizacji tego zarządu, miały, jak już powiedzieliśmy w poprzedzającym artykule, stanowczy wpływ na organizację wprowadzonej w królestwie polskiem, przy jego utworzeniu w 1815 roku, finansowej administracji i systemu budżetowego. Przy braku natenczas u nas samych jedności i regularności w organizacji pierwszej i drugiej; przy istnieniu jeszcze kilku gospodarstw według liczby głównych rozgałęzień administracji i braku jedności w poborze i rozdziale środków skarbu; przy panowaniu zupełnej samowolności każdego z wyższych zarządów w rozporządzaniu wyznaczonemi mu przez budżet państwa sumami;—niepodobna było spodziewać się, aby w organizacji finansowego zarządu w nowej prowincji cesarstwa, mogły przeważać bardziej racjonalne zasady. W naszej administracji, tak była słaba zasada jednocząca, że oddzielność budżetu w królestwie trwała nawet i potem, jak Polska w 1830—31 roku obaliła sama swe instytucje z 1815 roku, uprawniające do pewnego stopnia oddzielność w niej państwowego gospodarstwa.

Tym sposobem ukazały się obok siebie, niejako dwa budżety z dwóch części jednego państwa, i oba te budżety osobno przedstawiane były do Najwyższego zatwierdzenia. Pomimo oddzielenia budżetów, wszelako istniało mnóstwo wspólnych dla obydwóch części państwa interesów, wymagających wspólnego zaspokojenia, a dla tego, naturalnem następstwem takiego sztucznego rozdziału dwóch gospodarstw, był cały szereg rachunków pomiędzy niemi. Zarząd finansowy w królestwie, postawiony w skutku takiego porządku rzeczy, jakby w samoistnem położeniu, musiał naturalnie przejść w położenie *antagonizmu* względem ogólnego finansowego zarządu cesarstwa. Ukazało się w nim dążenie do ulżenia swego gospodarstwa od ogólnych rozchodów państwa i obciążenia temi rozchodami skarbu cesarstwa. Po tem nic dziwnego, jeżeli cała historja naszego zarządu w królestwie polskiem od 1815 do obecnego czasu, przedstawia tylko uporną walkę miejscowego w królestwie zarządu przeciwko słusznym wymaganiom, wyrażanym tak przez nasz finansowy zarząd, jak i w Najwyższej woli Monarchów, żeby „finanse Polski (jak powiedziane było w Najwyższym rozkazie 1821 roku), nie stanowiąc ciężaru dla skarbu cesarstwa, wynagradzały go w słusznej mierze, za korzyść, jakie królestwo ciągnie z połączenia się z Rosją."

Ta obrona gospodarstwa cesarstwa przeciwko ciągłym wyzyskiwaniom go ze strony skarbu królestwa, rozpoczyna się od samego przyłączenia królestwa polskiego do Rosji. Mianowicie: od 1815 do 1818 r., skarb królestwa nie ponosił żadnych wydatków na utrzymanie wojska. Następstwem takiego położenia było, jak wyraził się hrabia Grabowski (minister sekretarz-stanu) w raporcie swym do Cesarza Mikołaja Pawłowicza o stanie skarbu królestwa w 1826 roku, że: „stan finansów królestwa był najświetniejszy, pomimo zupełnego spustoszenia kraju po zgubnej wojnie, i skarb królestwa mógł nie tylko pokryć wszystkie wydatki, lecz miał możność w początku 1817 r., zebrać fundusz zapasowy, wynoszący 18 miljonów złotych." Takie niesprawiedliwe obciążenie skarbu państwa, Cesarz Aleksander I starał się usunąć, wyraziwszy w 1816 i 1817 roku swą wolę, żeby skarb królestwa zaspakajał z własnych funduszów wszystkie swe rozchody i potrzeby, a w tej liczbie i wydatki na wydział wojskowy. Jednocześnie z tem powinno było niezawodnie zniknąć kwitnienie oddzielnego gospodarstwa królestwa, sztucznie utworzone kosztem cesarstwa, przez włożenie na niego wojskowych w królestwie rozchodów. Tak rzeczywiście miały się rzeczy w istocie. „Kwitnące położenie skarbu królestwa," jak dalej wyraził się wspomniany minister w przytoczonym raporcie „znikło od czasu, jak utrzymanie wojska polskiego, jak należało się spodziewać, znowu zostało włożone na skarb królestwa. Poczynając od 1818 roku, były ciągle przedstawiane zmarłemu Monarsze budżeta z deficytami, które strasznie wzrastały corocznie. Łatwość pierwszych lat, wpoiła w zarząd królestwa przyzwyczajenie do wielkich wydatków, a nawet, ośmielę się powiedzieć, do nadzwyczajnej rozrzutności. Rozchody nieprzewidziane i nie wniesione do budżetu, dochodziły do miljonów rubli." Jednakże taki sposób działania ze strony zarządu łatwo da się zrozumieć, przy naturalnem położeniu antagonizmu pomiędzy dwoma gospodarstwami, o którem wspomniane było wyżej. Jak z jednej strony Najwyższa władza ciągle dążyła do osiągnięcia równowagi w budżecie królestwa, żeby jego deficytami nie obciążać skarbu cesarstwa, tak z drugiej strony, wszystkie dążenia zarządu królestwa zmierzały do tego, aby największą wyciągnąć korzyść dla swego skarbu przez przełożenie części rozchodów na skarb cesarstwa. Konieczna była w 1821 roku groźba ze strony Monarchy, że od możności skarbu królestwa zaspakajania wszystkich potrzeb tej prowincji, zależy i forma politycznego istnienia królestwa, żeby skłonić zarząd tego ostatniego do przystąpienia do niektórych ograniczeń w rozchodach. „Rzecz doszła do tego," wyraził się Cesarz Aleksander I w 1821 roku, „że należy teraz rozważać nie szczegóły, ale przyjąć decyzję co do narodowego istnienia Polski, przekonać się doświadczeniem o tem: czy królestwo polskie w obecnej jego organizacji jest w stanie własnemi środkami opłacać nadaną mu polityczną i społeczną formę, czy też powiano, wyjawiwszy swą niemoc, wywołać wprowadzenie formy bardziej odpowiedniej jego ograniczonym środkom."

Jak w stosunku do cesarstwa, budżet królestwa nie przedstawiał nic określonego, tak i dla miejscowego gospodarstwa nie miał charakteru stanowczego prawa finansowego: budżetowe remanenta z jednej pozycji wydatkowane były na inną, a nadbudżetowe rozchody dochodziły do ogromnych cyfr. Dla usunięcia podobnego stanu rzeczy i w celu zniesienia uciążliwych dla cesarstwa deficytów w budżecie krolestwa, Najwyżej rozkazane zostało w 1822 r., żeby wszystkie nadbudżetowe rozchody i zmiany w przeznaczeniu kredytów, robione były nie inaczej, jak za Najwyższym na każdy raz rozkazem, i ażeby wszystkie oszczędności z rozchodów i przewyżki z dochodów, były zaliczane do osobnego funduszu, rozporządzenie którym Najjaśniejszy Pan pozostawił do Swego upodobania. Groźba wyrzeczona przez Najwyższą władzę w 1821 r. i rozkaz o zaniechaniu nadbudżetowych rozchodów, powtórzony i przy wstąpieniu na tron Mikołaja Pawłowicza, miały następstwem zniknięcie na pewien czas deficytów w finansach królestwa polskiego, wszelako stosunki miejscowe skarbu królestwa do skarbu państwa w cesarstwie pozostawały nieokreślonemi.

W dyplomie, nadanym w 1832 r. królestwu, określone było tylko w ogólnych rysach, że królestwo powinno w *należytej mierze* uczestniczyć w rozchodach cesarstwa na ogólne potrzeby i przewidywana była konieczność określenia z *ściślejszem urównaniem*, jaka część podatków i opłat powinna być oddawana do skarbu cesarstwa. Zadawalniające rozstrzygnięcie pytania, o ile miejscowy skarb królestwa powinien był uczestniczyć w ogólnych rozchodach państwa, według zdania tamtoczesnego ministra finansów hrabiego Kankrina, powinno było być poprzedzone przez ustanowienie ściślejszego związku pomiędzy miejscowym w królestwie zarządem finansów a ministerstwem finansów. Związek ten został ustanowiony przez Najwyższy rozkaz w listopadzie 1832 r. Na mocy tego przepisu prawa, główny dyrektor komisji skarbu w królestwie, przed przyjęciem jakiegokolwiek ważnego finansowego środka, powinien był poprzednio znieść się z ministrem finansów; temuż ministrowi powinien był dostarczać kopje rocznego sprawozdania i co trzy miesiące krótkie wiadomości o biegu spraw finansowych i wykazy sum z takiemi szczegółami, żeby można było sądzić o biegu wpływania dochodów i dokonywaniu wydatków zgodnie z zatwierdzonym budżetem. Nakoniec postanowione było, żeby budżet królestwa, przed wniesieniem go do rady państwa, był komunikowany do wniosków ministrowi finansów. Ale zaledwie uzyskał moc obowiązującą ten Najwyższy rozkaz, jakby na przekór takowemu, przez miejscową administrację była wystawiona naprzód inna zasada. Już w kwietniu 1832 r. do tamtoczesnego komitetu do spraw polskich przedstawiona została notatka, w której proponowane było rozchody królestwa rozdzielić na *wewnętrzne*, które powinny były być pokrywane z dochodów królestwa i *wspólne* z cesarstwem, na zaspokojenie których powinny były być obracane remanenta budżetowe. Ten system dążył do zupełnego usunięcia mięszania się ministra finansów do miejscowych spraw finansowych królestwa, lecz nie został przyjęty przez Najjaśniejszego Pana, i zasady zatwierdzone w 1832 roku, zostały znów ponowione.

Dla ostatecznego rozstrzygnięcia kwestji o udziale królestwa w rozchodach cesarstwa na wspólny zarząd, koniecznem było rozstrzygnąć wprzód kwestję o sumie, którą królestwo winno było uczestniczyć w wojskowych rozchodach. W tym względzie powstały dwa zdania: jedno ministra wojny, który sądził, że na skarb królestwa należało odnieść utrzymanie do 50-u tysięcy wojska, ponieważ na to przypadałaby suma przybliżenie równa sumie, która poprzednio była wydatkowana na byłą armję polską, a mianowicie około 4,800,000 rs. Drugie było zdanie hrabiego Kankrina, który sądził, że na skarb królestwa powinna była spaść ta część wydatków na utrzymanie całego konsystującego w królestwie wojska, o ile utrzymanie to kosztuje skarb drożej, niż utrzymanie go w wewnętrznych gubernjach. Przy zatwierdzeniu budżetu na rok 1834, przyjęta została druga zasada, ale utrzymała się nie długo. Przy zatwierdzeniu budżetu na rok 1835, kwestja o rachunkach pomiędzy dwoma gospodarstwami na nowo była podjęta, i w komitecie do spraw królestwa postanowione zostało, zgodnie z wnioskiem księcia Lubeckiego, że do budżetu królestwa powinny wchodzić tylko wewnętrzne jego rozchody i niektóre szczególne wydatki, dotyczące miejscowych potrzeb wojskowych. Remanenta zaś rocznych budżetowych dochodów powinny były przechodzić do rozporządzenia cesarstwa, na zaspokojenie wojskowych dla królestwa rozchodów. Przytem jednak było zastrzeżone, że oszczędności w rozchodach i remanenta mogące utworzyć się z wpływu dochodów w większej nad przewidywania budżetu mierze, powinny były należyć nie do skarbu cesarstwa, a do skarbu królestwa i stanowić fundusz zapasowy, przeznaczony na zaspokojenie wszystkich nadzwyczajnych rozchodów. Na tych zasadach, remanenta do oddania do rozporządzenia skarbu cesarstwa, obliczone były właściwie na 1835 r. na 3,150,000 rs. Już natenczas hrabia Kankrin, przewidując że ustanowienie podobnej reguły mogło prowadzić do nadmiernego obciążenia skarbu cesarstwa na korzyść królestwa, nie zgodził się na postanowienie komitetu, które, pomimo tego, uzyskało moc obowiązującego prawa.

*) Artykuł ten wzięty jest z *Rus. Inw.* (patrz *Dzien. Warsz.* N. 256).

Rosja i Europa (*)

(La Russie et l'Europe, par Henri Martin).

I.

Laury na głowie Herodota, nie dawały spać młodemu Tucydydesowi. Kampanja przeciw Rosji p. de Mazade, która nie przyniosła mu ani honoru, ani sławy, wzbudziła zazdrość w p. Henryku Martin, który teraz wzywa całą Europę do połączenia się i uzbrojenia przeciw Rosji, aby nas rosjan, których nazywa *turanami*, nienależących do rodziny ludów europejskich, wypędzić do Azji i pozostawić „Europę europejczykom", a nas zawrzeć w granicach uralsko-turańskich, jak niegdyś Aleksander Macedoński zamknął w hyperborejskich górach dzikich azjatów z psiemi głowami. P. Henryk Martin głosi nową wojnę krzyżową przeciw Rosji, z tą tylko różnicą, że zamiast „kozy i gęsi", które niegdyś miała na czele jedna wyprawa fanatycznych krzyżowców, na czele ruchu stawia polaków. Mówi on, że Europa zginie, jeżeli nie posłucha głosu nowego Piotra-Pustelnika i będzie zasypiała w obec grożącego jej ze strony Rosji niebezpieczeństwa; że Rosja zawładnie całą Europą; że wkrótce nastanie ta zacięta walka Turanu (Rosji) i Iranu (Zachodu), te żywiołowe zapasy dwóch nieprzyjaznych sił, które u wschodnich narodów było nazwane walką Ormuzda i Arimana, walką dobrego i złego—zapasami światła i ciemności, cywilizacji i barbarzyństwa, wolności i despotyzmu, wojną tytanów przeciwko bogom; a bogowie zginą jeżeli nie obudzą się z głębokiego snu i pozwolą wzmocnić się tytanom, którzy już piętrzą skały na skały, góry na góry, żeby się dobrać do państwa bogów...

Mówimy o wyszłej niedawno w Paryżu książce, pod tytułem: *La Russie et l'Europe*". Autorem jej jest p. Henryk Martin. Książka opatrzona jest epigrafem obliczonym na efekt uderzający, ale w istocie swej niezawierającym nic, oprócz prostej kakofonji w wyrazach i loicznej niedorzeczności w sensie. „*L'Europe aux européens*" powiada epigraf, zapominając, że w takim razie i północna „Afryka afrykanom", ale nie francuzkim zuawom.

Książka p. Henryka Martin przedstawia zadziwiające zjawisko, które można objaśnić chyba tylko albo ostateczną demoralizacją pewnej części społeczeństwa europejskiego, w którem możliwe jest ukazanie się takiego publicysty, albo jeszcze ostateczniejszą ciemnotą Europy co do wszystkiego co do doty-

(*) Rozbiór książki, pod tym tytułem niedawno wydanej w Paryżu, bierzemy z Nru 248 *Golosu* z 8 (20) września r. b.

czy Rosji i jej historji, albo nakoniec chorobliwem rozdrażnieniem namiętności politycznych, które wywołuje na scenę publicystów z tendencjami rzeźników i indyjskich dusicieli. Panuje w niej niesłychanie potworcze skażenie faktów, nieprzebaczalnie umyślne przekręcanie historycznych prawd i powszechnie znanych rzeczy, które ukształceni europejczycy powinni byli wiedzieć w trzecich klasach swych europejskich gimnazjów. Trzeba być bardzo zarozumiałym o ciemnocie Europy co do Rosji, aby mówić to, co mówi p. Henryk Martin. Jego książka, jest okrutną obrazą, ale nie dla Rosji, tylko dla Europy, nad niewiadomością której tak złośliwie naśmiewa się autor, jeżeli tylko sama niewiadomość, może naśmiewać się nad podobną do siebie niewiadomością. Jest tam wszystko;—i wyprowadzenie austrjackich małorosjan-haliczan od gallów, na tej zasadzie, że niby ruski Halicz był niegdyś krajem gallów „*le pays gaël ou gaulois*", gdzie niegdyś mieszkali „gallowie umbryjscy" Ptolomeusza; i ruscy *etnografowie* Pogodin i Milutin („Mm. Pogodine et Milioutine, ethnographes desinteressés et impartiaux, comme on sait"); i *akademicy* Kostomarow, Kulisz i Biełozierski, którzy obecnie są „na zesłaniu" (wszystko to fakta!); i nasz kronikarz Nestor, który należał nie do rosjan, ale do polaków; i Szafarzyk, który niby nie zalicza rosjan do sławian; i przekręcone tłomaczenia z „Mahometańskiej Numizmatyki" Saweljewa z Haksthausena, z *Gołosu*, — w celu dowiedzenia tego, czemu mogą uwierzyć chyba w Sudanie lub Golkondzie.

Ale książka ta, przy całej swej klasycznej ciemnocie i uczonej potworności, z powodu celu do jakiego jest przeznaczona, przedstawia najszkodliwszy produkt rozbujania namiętności politycznych i fanatyzmu, do którego jest zdolna tylko zakorzeniała w starych przesądach europejska tuzinkowość. Można sobie wystawić, co jest w stanie nagadać o Rosji w oczach Europy jegomość, występujący na pozór w pełnem uzbrojeniu uczoności, osłoniony pożyczoną od pana Duchińskiego erudycją i pstrzący swą książkę wszelkiemi możliwemi cytatami,—jegomość robiący z p. Milutina, ruskiego etnografa, a z Nestora, polskiego dziejopisa! Europa niezawodnie przeczyta tę książkę zachęcającą tytułem i szumnemi frazesami, i nie domyślając się, jaka obraza zadana zostaje przez tę książkę jej wiadomościom, może uwierzy temu, co mówi jej autor. Ukazanie się takiej książki można objaśnić albo przez rzeczywisty strach, jaki Rosja sprawia nieprzyjaciołom, albo przez przekupstwo, za niewinną ofiarę którego wrogowie Rosji wybrali francuzkiego publicystę, który pozwolił wystawić swe nazwisko na okładce roztrząsanej przez nas książki. Wyraźnie pisana jest z dyktowania muzy, która niegdyś kańczuk i wódkę przekładała nad pióro i atrament. *Ex ungue leonem...*

Cokolwiek jednak wywołało ukazanie się książki, musimy wykazać całą jej nieprawdę, ponieważ książka ta bije w to, aby jakimbądź kosztem wzbudzić przeciwko nam opinję publiczną Europy, przysposobić umysły do czegoś okropnego, rozpalić wyobraźnię Francuzów, a za nimi i wszystkich ludzi, mniej lub więcej tchórzliwych i poddających się. Rozpłomienianie polityczne namiętności Europy, której powierzchnia prawie wcale nie wysycha z przelanej dla przypodobania się różnym Piotrom-Pustelnikom, krwi ludzkiej,—jest więcej niż przestępstwem, gorszem niż podżeganie do morderstwa, ohydniejszem niż samo morderstwo. Rozpłomienianie namiętności polityczne, —to znaczy przyspasabiać dziesiątki i setki tysięcy morderstw, odbierać ludziom płody ciężkich ich pracy, rzucać nieprodukcyjnie miliony dobywane potem i krwią. Fanatycy polityczni gorsi są od morderców: sfera działalności mordercy jest ciasna, ręka jego nie jest w stanie zadać ciosy wielu ofiarom od razu, a pióra fanatyków-publicystów i podżegające mowy niesumiennych polityków, prowadzą na śmierć całe armje, doprowadzają do spustoszenia całe kraje, wyrzucają na długo ze zwykłej kolei pokojową działalność ludzkich społeczeństw. (*d. c. n*)

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz.

Gdańsk, 17 listopada.

Cały upłyniony tydzień był dżdżysty, zimny i śnieżny przy silnych wiatrach i burzach.

Targi angielskie są ożywione, a po cenach przybierających obrót interesów znaczny i łatwy. Dzisiejszy telegram nowe przynosi podniesienie o 2 szylingi na kwarterze pszenicy. Pogoda w Anglji o tyle się polepszyła, że na wyższych gruntach rozpoczęto roboty około roli i siewy postępują. Choroba kartofli coraz głośniejsze i powszechniejsze wywołuje skargi; a że z Ameryki obfitych dowozów oczekiwać nie można, przeto korzystny odbyt dla wszelkich morza Baltyckiego produktów zdaje się być zapewnionym. Na targach irlandzkich, szkockich i prowincjonalnych, ruch był dobry, a pszenica po najwyższych notowaniach odchodziła.

We Francji ceny wysokie z dążnością ku dalszemu podniesieniu a dowozy zagraniczne w główniejszych portach w miarę przybycia znikają w potrzebach konsumcji.

W Belgji, Holandji i Hamburgu targi tak na żyto jak na pszenicę były ożywione po rosnących cenach.

Na naszej giełdzie mieliśmy przy dobrych rosnących cenach wiele ochoty do kupna, szczególnie na celne i średnie, lecz w kolorze jasne gatunki. Od ostatniego sprawozdania możemy rachować 10 do 20 guldenów hausy na łaszcie. Zi rno wilgotne podrzędne po dawnych mocnych notowaniach miało zwyczajny odbyt. Żyto w ciągu tygodnia podniosło się o 5 guld., dowozy małe, zaledwo potrzebom konsumcji odpowiadające. Groch i jęczmień w dobrem żądaniu.

W ciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 1,600, żyta 250, jęczmienia 50, grochu 80. Płacono za korzec wagi polskiej: pszenicy fun. świeżej 226 do 233, złp. 45 gr. 3 do złp. 50 gr. 27; pszenicy świeżej fun. 238 do 241, złp. 54 gr. 21 do złp. 56 gr. 18; pszenicy świeżej fun. 245 do 252, złp. 57 gr. 2 do złp. 60 gr. 16; pszenicy starej funt. 239 do 250 złp. 60 do złp. 63 gr. 12; żyta funt. 226 do 239, złp. 31 gr. 10 do złp. 34 gr. 8; jęczmienia funt. 195 do 213, złp. 26 gr. 1 do złp. 32 gr. 7; grochu złp. 35 gr. 9 do złp. 39.

Toruń przebyło pszenicy łasztów 548, żyta 54, siemienia 2, rzepaku 4.

Kursa zamian: Londyn 6.21¾. Amsterdam 143⅜. Hamburg 151⅜.

Alexander Makowski i Spółka.

Rozmaitości.

* (Dzienniki izraelickie we Lwowie). We Lwowie wychodzi obecnie ośm dzienników politycznych w żargonie żydowskim, ale ozdobnikami hebrajskiemi, każdy dwa razy na miesiąc, a mianowicie: *Zeitung, Jüdische Zeitung, Hamwasser, Hanescher, Halichoth Olam, Nesiwoth Olam, Zeitungs Nachrichten i Neueste Nachrichten.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 9 (21) Listopada.

Kalendarz.

We czwartek, 22 listopada, — św. Cecylji pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 23; zach. o godz. 4 min. 58.

W piątek, 23 listopada, — św. Klemensa papieża. — Słońce wsch. o godz. 7min. 36; zach. o godz. 4 min. 57.

Stan pogody.

Dziś z rana — 2°,3 R. zimna.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god, 4 po po
Barometr w milimetrach. . . .	738 3	738.7
Termometr Reaum.	— 2°2	— 1°2
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe zimno — 4, 7 R. Największe ciepło — 0°6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, Abonament zawieszony. (Zacznie się o godzinie 7-ej). — *Jutro*, Balet **Katarzyna córka bandyty**. (Zacznie się o godzinie 7-ej). — *Wczoraj*, dawano Operę **Halka**, było osób 500.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Chcesz się żenić** (1-szy raz); **Przez zazdrość**; **Przysługa**. (Zacznie się o godz. 7-ej).

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne. — Cena wejścia kop. 45.

Jutro. — Uwertura z op. Nocleg w Grenadzie, Kreutzera; Fantazja z op. Afrykanka, Meyerbeera; Potpourri z op. Troubadur, Verdiego; Cisza na morzu i szczęśliwa podróż, uwertura koncertowa Mendelsohna-Bartholdy; „Kamarinskaja" fantazja na ruskie pieśni, Glinki; „Modlitwa", Michaela; Przebudzenie się Lwa, fantazja Kątskiego. — Początek o godz. 7-ej. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 167.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro*, **Wielkie Przedstawienie**. — Pierwsze wystąpienie komików angielskich pod dyrekcją p. Henesier, pp. Senior, Will, Scott, Olmar i Miss Kareliny Jarnee, pod postacia murzynów, oraz śpiewaków francuzkich i niemieckich. — Program zupełnie nowy i codziennie odmieniany będzie. — Początek o godzinie 6½. — Cena numerowanego miejsca kop. 52½; wejście do sali kop. 20.

ODEON, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście i Królewskiej Nr. 411. — *Dziś i codziennie*, przedstawienie Magji i Mechaniki J. Lessera. — Cena miejsc: numerowane miejsce kop. 30 i 2½ dla szpitali; drugie miejsce kop. 15. — Początek o godz. 7-ej. — *Wczoraj*, było osób 50.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15, w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-majorowie: baron *Raden*, z Ciechocinka; *Moller*, z zagranicy; rzeczywisty radca stanu *Dekuciński*, ze wsi Obryte.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 471, wyjechało osób 468, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 142, wyjechało osób 264; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 77, wyjechało 82; — onegdaj w ogóle przyjechało osób 965, w tej liczbie z zagranicy 9; wyjechało 854, w tej liczbie za granicę 10.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 19 listopada 1866 roku, a mianowicie pod adresem: Teodor Ratner w Carskim-Siele, Kobryneiz w Brześciu-litewskim, Münz w Brześciu-litewskim, Jakubowski w Skwirze.

Dnia 7 (19) b. m. chorych w osmiu cywilnych szpitalach: przybyło 42, wyzdrowiało 51, umarło 6, pozostało 1709 (mężczyzn 810, kobiet 899); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 171, kobiet 153.

* W dniu 20 b. m. i r., urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 13, żeńskiej 14, *Starozakonnych*: płci męzkiej 2, żeńskiej —, razem 29; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 2; *Starozakonnych*: —; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 7, żeńskiej 16, *Starozakonnych*: męzkiej 4, żeńskiej 3, razem 30.

Ceny targowe

dnia 8 (20) listopada 1866 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od ruble srebrne i kopiejki		— do	
Pszenica Waga — —240 f.	5	62	7	27½
Żyto „ — —230 f.	4	65	4	91½
Jęczmień	3	75	4	65
Owies	2	70	2	85
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	1	80	2	—

Pud siana od k. 33⅔—40. Pud słomy od k. 20 — 22½.

Dowozy: Pszenicy 600; Żyta 400; Jęczmienia 400; Owsa 600 korcy.

Wiadro okowity od rs. 4 k. 20 do rs. 4 k. 30.
Garniec „ od rs. 1 k. 36 do rs. 1 k. 40.

KURSA TELEGRAFICZNE.
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT.
Petersburg, dnia 8 (20) Listopada 1866 r.

	za sr.
Weksle na Londyn 3 mies.	31³/32
„ Hamburg „	28¾
„ Amszterdam „	157
„ Paryż.	324
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	78½
5-ta Pożyczka Stieglitza.	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda.	—
1-za „ Premjowa z r. 1864. . . .	109⅝
5% „ „ z r. 1866. . . .	104½
2-ga Bilety Bankowe.	78⅛
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs. . .	119⅛
Obligacje „ „ „ „	90
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej. . .	90
6% Metaliki.	—
Imperjały.	—
Dyskonto	—

KURSA TELEGRAFICZNE.
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT.
z Berlina, d. 8 (20) Listopada 1866 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska.		63½
Obligacje Skarbowe 4%.		62¾
Listy Zastawne 4%.		60½
Bilety Banku Rosyjskiego.		80¼
Weksle na Warszawę.		80⅛
„ Petersburg 3 tygodn. . . .		88½
„ „ 3 miesięczny . . .		87¼
„ Londyn 3 „		6 21⅞
„ Paryż 2 „		80⁵/¹₂
„ Hamburg 2 „		150¾
„ Wiedeń 2 „		79⅛
Koleje Rosyjskie.		78⅓
Kolej Terespolska.		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		63
dto Warszawsko-Bydgoska.		—
Nowa pożyczka promjowa 1-em. . . .		90
„ „ „ 2-em. . . .		84²/₄
Żyto na targu.		58¾
dto „ dostawę		56½

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 6879*). *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości; że w d. 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11-ej z rana, odbywać się będzie publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje na papierze stemplowym ceny kop. 30 spisane na sprzedaż dawnych akt w ilości mniej więcej około 300 pudów w biurze Rządu Gubernialnego znajdujących się, poczynając od rs. 1 k. 56 za pud brutto.

Kto z deklarantów postąpi najwyższą cenę ten stanie się właścicielem rzeczonych akt, które wydane mu będą po przewożeniu na urzędowej wadze miejskiej i po uiszczeniu należności, jaka według jego oferty do zapłacenia przypadnie. Do każdej deklaracji dołączony być winien kwit kasy gubernialnej poświadczający złożenie przez deklaranta kwoty rsr. 100, jako vadium do powyższej licytacji i rs. 10 na koszta ogłoszenia.

Deklaracje napisane nie podług niżej zamieszczonego wzoru i bez dołączenia kwitów vadialnych podane uznane będą za nieważne i odrzucone zostaną.

Warunki licytacyjne jak również i akta na sprzedaż przeznaczone mogą być przejrzane każdodziennie w godzinach służbowych.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Rządu Gubernialnego z d. 19 (31) Października r. b. Nr. 94449/3282 składam niniejszą deklarację na kupno akt dawnych w biurze Rządu Gubernialnego będących, obowiązując się zapłacić za każdy pud brutto po rubli srebrem (tu wypisać cenę literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom objętym warunkami licytacyjnemi które dokładnie są mi wiadome. Kwit na złożone w kasie gubernialnej vadium w sumie rs. 100 oraz rs. 10 na koszta ogłoszenia dołączam, który w razie nieutrzymania się przy kupnie, sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w mieście lub wsi N. w domu pod liczbą. (Data i podpis własnoręczny wyraźnie napisany).

Adres na deklaracji taki.

Do Rządu Gubernialnego Warszawskiego. Deklaracja na kupno akt w biurze Rządu Gubernialnego znajdujących się.

Warszawa, d. 19 (31) Października 1866 r.
Vice-Gubernator, Danilow.
Naczelnik Kancelarji, Swętochowski.

(*N. D.* 7321) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, z dnia 26 Maja (7 Czerwca) r. b. Nr. 29104/10716, Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości, w dniu 5 (17) Grudnia r. b. od godziny 11 o, w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego odbywać się będzie głośna in plus licytana trzyletnie wydzierżawienie, od dnia 20 dnia (1 Stycznia) 1866/7 r. dochodu propinacyjnego, czyli raczej prawa sprzedawania trunków w dobrach rządowych, a mianowicie:

1. W dobrach Janów Powiecie Bialskim.
2. W mieście Garwolinie Powiecie Łukowskim.

Licytacja ta, odbywać się będzie pod zwyłemi ogólnie do tego rodzaju dzierżaw, rzepisanemi warunkami.

Cena zaś do licytacji, oznacza się, jako to:
a) za propinację w dobrach Janów rsr. 850.
b) za propinację w mieście Garwolinie rsr. 808 kop. 95½.

Każden więc mający prawo i chęć ubiegania się o dzierżawę powyższą, zgłosić się winien w terminie i miejscu wyżej oznaczonem, ze świadectwem zamożności przez miejscową władzę wydanem, a przez właściwego Naczelnika Powiatu za rzetelność poświadczonem, oraz z gotowemi pieniędzmi na wadjum, które wyrównywać winno ¼ części sumy na licytacji postąpionej.

Lublin dnia 1 (13) Listopada 1866 r.
Z Upoważnienia Gubernatora,
Radca Rządu Gubernjalnego Wędrychowski.
za Naczelnika Kancelarji Zawadzki.

(*N. D. 7283*). *Rząd Gubernialny Płocki*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 19 (31) Sierpnia r. b. Nr. 46,523, odbywać się będzie dnia 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego głośna in plus licytacja, o dzierżawę od daty licytacji poczynać, a do dnia 20 Czerwca (1 Lipca) 1869 r, trwać mającą, prawa szynkowania trunków we wsiach: Biała Biskupice, Cierszewo, Dziarnowo, Kruszewo, Karwosiek, Kapitulny, Parzeń, Trzepowo, Suchodół, Trzebuń, Uljaszewo i pod Kamionkami, oraz w koloniach: Maszewo Chełpowo, Parzeń, Powsino i Biała, wszystkich z Ekonomji Rządowej Brwilno, tudzież rybołóstwa na rzece Wiśle o ile do Skarbu należy, oraz na rzece Skrwa pod wsiami Biskupice, i Parzeń, tudzież przy młynach Rynkówka, Kociołka, Brzeźnicą, Parzeń i na rowie przy wsi Dziarnowo, od opłaty obniżonej a rocznie rsr. 1,222 kop. 87½ wynoszącej. Każdy więc mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę, zechce w oznaczonym miejscu i terminie stawić się, zaopatrzony w świadectwo kwalifikacyjne, które według Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. i wzoru przez Komisję Rządową P. i S. reskryptem z dnia 4 (16 Września 1857 r. Nr. 32198 wskazanego, właściwy Naczelnik Powiatowy wydać, a Rząd Gubernialny zatwierdzić ma. Bez świadectwa takiego nikt do licytacji dopuszczonym bydź nie może. Obok tego każdy pretendent winien będzie przed przystąpieniem do licytacji złożyć w depozyt Kasy Gubernialnej Płockiej vadium, wyrównywające jednej czwartej części ceny do licytacji oznaczonej, które utrzymującemu się przy licytacji na uzupełnienie kaucji przyjęte, a nieutrzymującemu się przy niej zaraz powrócone zostanie. O szczegółowych warunkach, informacja powziętą bydź może w biurze tutejszej Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych.

Płock d. 17 (29) Października 1866 r.
Z upow. Guberuatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, w. z. Grendyszyński.
Naczelnik Sekcji, Kostrzębski.

(N. D. *7319*) *Magistrat miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 15 (27) Listopada r. b o godzinie 11 na placu od strony Pragi ponad Wisłą, drogą przewozową zwanym, w obec Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 12 i delegowanych ze storny Magistratu urzędników, odbędzie się licytacja głośna in plus na sprzedaż żelastwa i materjałów drzewnych, pochodzących z rozebranych izbic po byłym moście łyżwowym, szczegółowo w wykazie opisanych, a ogółem oszacowanych na rsr. 302 kop. 48.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe kupno, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonem wraz z vadium wyrównywającym $\frac{1}{10}$ części wartości tego przedmiotu, jaki zalicytować zamierza i na koszta ogłoszenia rs. 1, które na stole licytacyjnym winny być złożone, nie utrzymującemu się zaś przy kupnie, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, jak niemniej wykaz przedmiotów na sprzedaż wystawionych są do przejrzenia każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych w wydziale Administracyjnym Magistratu i w kancelarji Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 12 w Pradze.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1866 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(*N. D. 6865*). *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., oraz upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, dobra ziemskie z przyległościami i wszelkiemi przynależytościami w poniżej zamieszczającym się wykazie wyszczególnione, w Gub. Radomskiej położone, jako zalegające w opłatach rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione zostają na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną w Kancelarji poniżej wyszczególniającego się Rejenta w mieście Radomiu w domu przy ulicy Lubelskiej położonym Nr. 240 oznaczonym, odbyć się mającą.

1. Borów, Ruda Koziorowa, Wólka Gąciarska z młynem i tartakiem, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r. rs. 641 k. 25½, vadium do licytacji rs. 3,186, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,297, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 3 (15) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Przychodzkim Michałem.

2. Bukowiec z kolonją Józefów, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 329 k. 11½, vadium do licytacji rs. 780, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,178, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 3 (15) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Tirpitz Felicjanem.

3. Coteń A. i B. z przyległą częścią na wsi Werowce i Krępą, położone w powiecie i O-gu Opoczyńskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 1129 k. 25½, vadium do licytacji rs. 2358, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,266, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 4 (16) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Karwadzkim Pawłem.

4. Czarna część Wincentów inaczej Tartak zwana, w powiecie Radomskim, okręgu Kozienickim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 139 kop. 45, vadium do licytacji rs. 352, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,256, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 4 (16) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem Nalepińskim Michałem.

5. Czarna, Stary dwór, położone w powiecie Radomskim, okręgu Kozienickim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czewcową 1866 rs. 125 k. 41½, vadium do licytacji rs. 410, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,028, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 4 (16) Lipca, przed Rejentem Przychodzkim Michałem.

6. Czerników, z folwarkiem Murowaniec i Zamość, położone w powiecie i okręgu Opatowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r. rs. 1,258 k. 16½, vadium do licytacji rs. 2,932, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,494, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 5 (17) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Tirpitz Felicjanem.

7. Dąbrówka Podłężna, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 957, vadium do licytacji rs. 2,194, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,295, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 5 (17) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Karwadzkim Pawłem.

8. Domaradzicice z częścią lasu i kawałkiem gruntu na wsi Pęcławice, położone w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1866 rs. 513 k. 33, vadium do licytacji rs. 1551, licytacja rozpocenie się od sumy rs. 11,486, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 5 (17) Lipca, przed Rejentem Kancelarji Ziem. Hassman Tomaszem.

9. Glinice, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 766 k. 12½, vadium do licytacji rs. 1,378, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,818, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 5 (17) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Nalepińskim Michałem.

10. Goryń, Brudek, Wierzchowiny, Ossowie, wola Łukawska, folwark Goryń, Wierzchowiny i Brudek, młyn wodny Ossów; Karczmy: Goryń, Ossów, Vulczyna i Wierzchowiny, osady leśne: Janki i Szpaczki; wsie: Goryń, Ossów i Wierzchowiny i karczma Zieleniec, oraz przyległe lasy, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 1,013 k. 78, vadium do licytacji rs. 2,391, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,114, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 6 (18) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Przychodzkim Michałem.

11. Jablonna z wsią Żerdź, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 636 k. 37, vadium do licytacji rs. 1,343, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,450, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 6 (18) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Hassman Tomaszem.

12. Kadłubek, składające się z wsi i folwarku Kadłubek, folwarku Gabrjelów, kolonji Budy v. Kalinowo i lasów przyległych do nich należących, położone w powiecie Radomskim okręgu Kozienickim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 642 k. 32½, vadium do licytacji rs 1,438, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9682, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 7 (19) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Tirpitz Felicjanem.

13. Konary, składające się z wsi tegoż nazwiska, oraz wsiów Wola Konarska i Kujawy, położone w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 2,406 k. 46½, vadium do licytacji rs. 4,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 37,080, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 7 (19) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Karwadzkim Pawłem.

14. Lipiny z wsią i folwarkiem tegoż nazwiska, położone w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs 188 kop. 12, vadium do licytacji rs 614, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,942, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 8 (20) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Hassman Tomaszem.

15. Łukawka, w powiecie i okręgu Sandomierskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 1,017 k. 91, vadium do licytacji rs. 2,106, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 17,923, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 8 (20) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Nalepińskim Michałem.

16. Młodynie Górne, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 311 k. 28, vadium do licytacji rs. 657, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,694, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 8 (20) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Przychodzkim Michałem.

17. Mniszew, składające się z wsiów Mniszew, Rękowice, część dóbr Ostrołęki, Wodanowka zwanej i dwóch łąk Ostrołęcka i Wareska zwanych; oraz nomenklatur: Wicie Stare, Gorki, Jarczyska, oraz tatarczyska wraz z propinacją w osadzie Kassmanow, w Okręgu Kozienieckim; Gubernji Radomskiej położonych, oraz przyległych wsiów Sambodzie, Podola, Swięcizny i Wicia w Okręgu Garwolińskim, Gubernji Lubelskiej położonych, w Powiecie Radomskim, Okręgu Kozienickim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs, 5,691 kop. 51½, vadium do licytacji rs. 10,931, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 95,318, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 10 (22) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Karwadzkim Pawłem

18. Niedarczów dolny, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs 456 kop. 3½, vadium do licytacji rs. 960, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,248, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 10 (22) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Hassman Tomaszem.

19. Pęcławice, w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 716 kop. 48, vadium do licytacji rs. 1,603, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 11,512, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 10 (22) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Nalepińskim Michałem.

20. Piastów z wsiami Wsolą i Józefowkiem, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 2,425 kop. 34½, vadium do licytacji rs. 5,478, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 48,735, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 11 (23) Lipca, przed Rejentem Kanc, Ziem. Przychodzkim Michałem.

21. Podgajcze z wsią Drygulec, Elzbietka, położone w powiecie i okręgu Sandomierskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 1,424 kop. 75, vadium do licytacji rs. 2,993, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,123, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 11 (23) Lipca przed Rejentem Kancelarji Ziem. Tirpitz Felicjanem.

22. Ranachów, położone w powiecie Opatowskim, okręgu Sobeckim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs, 754 k. 39, vadium do licytacji rs. 1,581, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,936, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 11 (23) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem Karwadzkim Pawłem.

23. Skaryszew, składające się z folwarku Dzierzgówek, z gruntami na Sycie, z wsiów Dzierzgówek, Wolka Twarogowa, Zalesie, Huta Skaryszewska z lasu z przyległościami i przynależytościami, z dobrami Kobylany i należącym do nich młynem Pianką, linja na planie Inżyniera Ziemieckiego i Jeometry Kosińskiego w d. 4 (16) Czerwca 1849 r. i 21 Września (3 Października) 1851 r. zdzialanym, literami a, b, c, d, e, f, g, poprowadzoną, odgraniczona, do których należy nomenklatura Skaryszew folwark, położone w powiecie i Ogu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rsr. 1,835 k. 49½, vadium do licytacji rs. 4,166, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29,890, termin sprzedaży w r. 1867 przypada d. 11 (23) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Hasman Tomaszem.

24. Stobiec, położone w powiecie i okręgu Opatowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rs. 819 k. 55½, vadium do licytacji rs. 1,763, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,480, termin sprzedaży w r. 1867 przypada d. 12 (24) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Nalepińskim Michałem.

25. Strykowice Górne, położone w powiecie Radomskim okręgu Kozienieckim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rs. 768 k. 36, vadium do licytacji rs. 1,828, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,648, termin sprzedaży w r. 1867 przypada d. 12 (24) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Tirpitz Felicjanem.

26. Wola Guzowska z folwarkiem Łączany położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rs. 370 k. 27½, vadium do licytacji rs. 847, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,236, termin sprzedaży w r. 1867 przypada d. 13 (25) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Przychodzkim Michałem.

27. Wrzos, położone w powiecie okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 775 k. 3, vadium do licytacji rs. 1,583, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,860, termin sprzedaży w roku 1867 przypada d. 13 (25) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Tirpitz Felicjanem.

28. Zaborowie, położone w powiecie Opoczyńskim, okręgu Szydłowieckim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 493 k. 64, vadium do licytacji rs. 976, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,524, termin sprzedaży w roku 1866 przypada dnia 14 (26) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Karwadzkim Pawłem.

29. Zalesie, z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska, oraz częścią Kobylskich zwaną, położone w powiecie Sandomierskim, okręgu Staszowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 rs. 333 k. 79, vadium do licytacji rs. 832, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,828, termin sprzedaży w roku 1867 przypada dnia 14 (26) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Hassman Tomaszem.

30. Zameczek Ostrów z wsiami Sukowa, Wolą Sukowską wraz z nomenklaturami Borki i Podwalina w obrębie tych dóbr znajdującemi się, położone w powiecie i okręgu Radomskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rsr. 1,701 kop. 14, vadium do licytacji rs. 4,570, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 34,334, termin sprzedaży w r. 1867 przypada d. 14 (26) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem. Nalepińskim Michałem.

31. Zapniów z częścią Bakówka, położone w powiecie i okręgu Opatowskim, raty należne w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z Czerwcową 1866 r., rs. 152 k. 65½, vadium do licytacji rs. 274, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,970, termin sprzedaży w r. 1867 przypada. d. 15 (27) Lipca, przed Rejentem Kanc. Ziem Karwadzkim Pawłem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10-ej z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent przed którym sprzedaż odbywać się ma, był przeszkodzonym sprzedaż odbędzie się w jego kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej; wedle których nabywca uiści szacunek w tym sposobie.

a) Potrąci sumę vadjalną podług jej wartości na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41 ustępu 1, 2, 3 prawa hipotecznego z r. 1818, o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ilości, jaka w dacie sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia.

d) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiźnie lub listach zastawnych z bieżącemi kuponami „*w imiennej wartości*“ ped rygorem relicytacji.

W końcu uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Radom, d. 29 Wrześ. (11 Paździer.) 1866 r.
Prezes, Zajączkowski.
Pisarz, Januszowski.

(N. D. 7121). *Zarządzający interesami Rady Administracyjnej Królestwa.*

W dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w lokalu Kancelarji Rady Administracyjnej licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na dostawę drzewa opałowego sosnowego w sążniach szczapowych, na potrzebę Pałacu Brühlowskiego w Warszawie, a to na przeciąg czasu od 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do dnia 19 (31) Grudnia 1868 r.

Cena jednego sążnia, trzymającego we wszystkich wymiarach po 6 stop miary Warszawskiej, a w całej masie sążniowej, stóp sześciennych 216, wraz z dostawą do Pałacu Brühlowskiego i ułożeniem w sążnie oznacza się za sążeń rs. 8 kop. 50, wyraźniej rubli srebrem ośm kopiejek pięćdziesiąt.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy dołączyć powinien do deklaracji niżej wskazanej, kwit jednej z kas rządowych na złożone w gotowiźnie lub w papierach publicznych krajowych z właściwemi kuponami vadium w kwocie rs. 400, oraz świadectwo, że deklarant posiada skład drzewa w Warszawie z dostatecznym zapasem i zgłosić się na licytację w czasie i w miejscu wyżej wskazanem.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia codziennie, wyjąwszy Niedziele i Święta w Archiwum Kancelarji Rady Aeministracyjnej, od godziny 10-ej z rana do 3-ej z południa.

Deklaracje pisane być winny na papierze stemplowym ceny rs. jeden.

D e k l a r a c j a.

W skutek ogłoszenia w Dzienniku Warszawskim w Numerach r. b. składam niniejszą deklarację, iż obowiązuję się od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 roku do dnia 19 (31) Grudnia 1868 r. włącznie dostawiać drzewo opałowe sosnowe na potrzebę Pałacu Brühlowskiego w Warszawie w sążniach półkubicznych, które zwieźć i ułożyć podejmuję się własnemi środkami na miejscu wskazanem.

Za sążeń całokubiczny trzymający we wszystkich wymiarach po stóp 6 miary Warszawskiej żądam rs. . . . . kop. . . (wypisać literami) i przyjmuję wszelkie zastrzeżenia w warunkach licytacynych wyszczególnione, które są mi dobrze znane.

Kwit na złożone w kasie NN. vadium w kwocie rs. . . . . . wyraźniej rubli srebrem . . . . składam, które w razie nieutrzymania przy licytacji zaraz sam odbiorę.

Świadectwo Magistratu m. Warszawy, jako posiadam skład drzewa w Warszawie z dostatecznym zapasem, załączam.

Stałe moje zamieszkanie (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia . . . . miesiąca . . . . roku 1866 roku.

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa, d. 27 (Paźd. (8 Listop.) 1866 r.]
2 Radca Stanu, Zaborowski.

(N. D. 7082). *Dyrekcja Rządowa Teatrów i Widowisk w Królestwie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe w biurze Dyrekcji Teatrów mieszczącem się w gmachu Teatrów, odbędzie się licytacja głośna in minus na dostawę dla Dyrekcji Teatrów w ciągu lat trzech to jest od 1 (13) Stycznia 1867 r. do tegoż dnia 1870 r. drzewa opałowego w klocach sosnowych po 24 stóp długich, a od 13 do 18 cali w cieńszym końcu grubych w ilości wartującej około rs. 5,000 na rok.

Praetium liciti, za jedną sztukę drzewa z przywózką do gmachu Teatrów, potarciem, połupaniem i ułożeniem w drwalni, jest ustanowione:

Za sztukę od 13 do 14 cali w cieńszym końcu grubą rs. 2 kop. 39.

Za sztukę od 14 do 15 cali w cieńszym końcu grubą rs. 2 kop. 64.

Za sztukę od 15 do 16 cali w cieńszym końcu grubą rs. 2 kop. 98.

Za sztukę od 16 do 17 cali w cieńszym końcu grubą rs. 3 kop. 38½.

Za sztukę od 17 do 18 cali w cieńszym końcu grubszą rs. 3 kop. 97.

Przystępujący do licytacji, powinien złożyć kwit Banku Polskiego na złożone w nim vadium w ilości rs. 1,500 w gotowiznie.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w biurze Dyrekcji Teatrów każdodziennie od godziny 10 rano do 1 z południa, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1866 r.
p. o. Prezesa Dyrekcji Rządowej Teatrów,
Jenerał Major, Hauke.
Za Dyrektora Teatrów, Gwozdecki.

(N D. 7083). *Dyrekcja Rządowa Teatrów i Widowisk w Królestwie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe, w biurze Dyrekcji Teatrów, mieszczącem się w gmachu Teatrów, odbędzie się licytacja głośna in minus, na dostawę dla Dyrekcji Teatrów w ciągu lat trzech, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1867 r. do tegoż dnia 1870 r. oleju preparowanego do lamp w najlepszym gatunku w ilości około wiader 784 na jeden rok, od ceny po rs. 4 kop. 45 za jedno wiadro.

Przystępujący do licytacji, powinien złożyć kwit Banku Polskiego na złożone w nim vadium w ilości rs. 1,050 w gotowiźnie.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w biurze Dyrekcji Teatrów każdodziennie od godziny 10 z rana do 1 z południa wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 29 Paźdz. (10 Listop.) 1866 r.
p. o. Prezesa Dyrekcji Rządowej Teatrów,
Jenerał Major, Hauke.
Za Dyrektora Teatrów, Gwozdecki.

(N. D. 7267). *Inżynier Konstruktor mostu Aleksandrowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 11 (23) Listopada r, b. o godzinie 10 rano odbędzie się w Kancelarji Konstruktora mostu Aleksandrowskiego na Pradze licytacja na sprzedaż machin, narzędzi syr zętów, pali i różnych materjałów, a d. 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 10 rano na sprzedaż budowl, parkanu żelastwa i innych materjałów.

Warszawa d. 5 (17) Listopada 1866 r.
Podpułkownik.

(N. D. 7028). *Magistrat Miasta Łowicza*

Ponieważ wyznaczona w pierwszym terminie licytacja dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, zatem podaję do publicznej wiadomości że w biurze Magistratu tutejszego w dniu 1 (13) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana w obecności W. Naczelnika Powiatu lub jego Pomocnika, odbywać się będzie in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje na entrepryzę reperacji szlachtuza i sprawunku utensyljów dla tegoż. Licytacja rozpocznie się od sumy anszlagowej rs. 1077 kop. 54¾, stawający do licytacji dołączyć winien do deklaracji kwit którejkolwiek Kasy Skarbowej na złożone w niej vadium rs. 107 kop. 76 który nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powróconem będzie, utrzymującego zaś przycicie zatrzymanem zostanie na pewność warunków licytacyjnych. Deklaracje pisane być mają na stemplu ceny kop. 15, czytelnie bez poprawek podług dołączonego tu wzoru i na pół godziny składane przed wyznaczonym terminem, inaczej bowiem pisane lub bez kwitu kassowego i po terminie składane za nieważne uznane będą. Do deklaracji jeszcze dołączone być powinno świadectwo miejscowej władzy o konduicie i zamożności deklaranta. O innych warunkach przekonać się można w biurze Magistratu w godzinach służbowych z wyłączeniem świąt i dni galowych.

Łowicz d. 24 Paździer. (5 Listopada) 1866 r.
Prezydujący, Helcman.

Wzór do deklaracji

Stosownie do ogłoszenia Magistratu miasta Łowicza z dnia 24 Października (5 Listopada) r. b. Nr. 7544 podaję niniejszą deklarację iż podejmuje się wziąść w entrepryzę reperację szlachtuza miejscowego i sprawunku utensyljów za sumę rs. tu wypisać wyraźnie literami sumę zaofiarowaną) poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom do tej entrepryzy przywiązanym a mnie dostatecznie znanym, kwit na złożone vadium dołączam.

Stało moje zamieszkanie jest w N pisałem dnia i roku N.

(tu podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

N. D. 7277.) *Naczelnik Powiatu Siedleckiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że gdy licytacja na entrepryzę robót konstrukcyjnych odkopania kanałów dla obsuszenia m. Siedlec i melioracją ogrodu spacerowego Aleksandra, w d. 14 (26) Października r. b. spełzła bez skutku; przeto takowa po drugi raz w biurze Naczelnika Powiatu o godz. 12 w południe w d. 5 (17) Grudnia r. b. in minus przez opieczętowane deklaracje od sumy kosztorysowej rs. 1,375 kop 80 odbywać się będzie, warunki i kosztorys u Inżeniera Powiatu lub w biurze Naczelnika Powiatu przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia W. Naczelnika Powiatu Siedleckiego z d. 2 (14) Listopada r. b. Nr. 14655, podaję niniejszą deklaracją, iż podejmuję się entrepryzy odkopania kanałów i melioracji ogrodu spacerowego w m. Siedlcach za sumę rs. N. (tu wypisać literami sumę za jaką konkurent podejmuję się entrepryzy) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Dowód na złożone w kasie vadium rs. 225 dołączam, zwrot którego wrazie nieutrzymania się do rąk moich lub przesłania takowego na mój koszt pocztą (wyrazić dokąd vadium ma być przesłane) zastrzegam. Stałe moje zamieszkanie N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1866, podpisać imie i nazwisko wyraźnie.

Siedlce, dnia 2 (14) Listopada 1866 r.
1 Rzewuski.

(N. D. 7324) *Rada Opiekuńcza Domu Przytułku Starców i Kalek w Górze Kalwarji.*

Podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. o godzinie 1 z południa, odbywać się będzie w kancelarji Domu Przytułku Starców i Kalek w Górze Kalwarji licytacja przez opieczętowane deklaracje, na dostawę drzewa opałowego, i słomy żytniej na posłanie dla pomieszczonych w tutejszym Instytucie w ciągu roku przyszłego 1867; oraz na sprzedaż niektórych przedmiotów z użycia wyszłych. Wzywa zatem wszystkich mających zamiar podjęcia się tej entrepryzy, aby w dniu i godzinie wyżej oznaczonych z kaucją, a mianowicie:

Co do drzewa w ilości rs. 75.

Co do słomy w ilości rs. 15.

Co do kupna starych utensyliów i przedmiotów z użycia wyszłych rs. 10.

Do kancelarji Instytutowej przybyli, gdzie warunki do każdej z tych trzech licytacji z osobna, wyłączając dni świątecznych przejrzane być mogą.

Góra Kalwarja d. 1 (13) Listopada 1866 r.
Prezydujący, Gałecki.
Nadzorca Instytutu, Moraczewski.

N. D. 7263). *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Głównego Domu Schronienia Ubogich i Sierot Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do wiadomosci publicknej, że z powodu niedojścia do skutku powtórnie ogłoszonej na dzień 3 (15) b. m. głośnej licytacji in minus na dostawę żywności koszernej przez z cały rok 1867 odbędzie się takowa po raz trzeci, dnia 10 (22) t. m. o godzinie 4 z południa w sali posiedzeń Głownego Domu Schronienia Starozakonnych za Wolską rogatką egzystującej

Praetium za całodzienną żywność jednej osoby podniesione zostało z kop. 9⅖ do jedenastu kop. sr.

Również w dniu wyż oznaczonym odbędzie się po raz drugi in plus licytacja na 6 letnią dzierżawę ogrodów do instytutu należących.

Warunki do licytacji przejrzane być mogą każdodziennie w Kancelarji Zakładu.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1866 r.
Zastępca Prezydującego, H. Nussbaum.

(N. D. 7320). *Komora Celna II klasy Prażka*

Podaje do wiadomości, że w dniu 21 Listopada (3 Grudnia) r. b. w biurze Komory tutejszej, dopełnioną zostanie sprzedaż prawnie konfiskowanych towarów defraudowanych, jako to: wyrobów bawełnianych, wełnianych, cukru, cykorji, skór wyprawnych i różnych drobnych przedmiotów, których ogólny szacunek wynosi około 300 rs.

Prażka d. 4 (16) Listopada 1866 r.
Dyrektor Komory,
Radca Stanu, Łygin.

(*N. D. 7341*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Pinkusa Epstejna, kupca w Warszawie pod Nr. 2322 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem 5% od dnia 1 Maja 1866 r., rs. 1,200, rs. 1,200 i rs. 672, wszystkich trzech z procentem od terminu, czyli ogółem rs. 5,072 z przynależnym procentem oraz kosztów od Joanny z Ładdych Idźkowskiej, Michała Idźkowskiego małnonki, obywatelki, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1449 lit. *A*, położonej, w temże mieście pod Nr. 1618 lit. *M*, zamieszkałej, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod N. 1449*a* obrane mającej, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną zestała:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wielkiej pod Nr. 1449 lit. *a* położona, na gruncie czynszowym. do dominium directum Warszawskiego Instytutu ś-go Kazimierza należącym się znajdująca, z którego opłaca się czynszu po rs. 3 rocznie, w Cyrkule policyjnym 8 administracyjnym 7 i 8, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Joanny z Ładdych Idźkowskiej, Michała Idźkowskiego małżonki należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 1230 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej na wapno murowany o parterze pierwszem piętrze, piwnicach, nad dach którego blachą żelazną kryty jest wyprowadzonych 5 kominów murowanych.
2. Kuczka z desek chrustem kryta.
3. Domek dla stróża z drzewa w słupy postawiony, gontami kryty z kominem murowanym.
4. Komórka z desek deskami na kryta.
5. Komorki piętrowe z kloaką w parterze w słupy postawione, tekturą smołowcową kryte.
6. Ogródek sztachetami otoczony.
7. Parkan z desek.
8. Podwórko małe w części kamieniami polnemi brukowane.

W nieruchomości tej jest 10 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 1779, zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Henryka Lipińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III pod Nr. 405 w Warszawie urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 1 (13) Lipca 1865 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej Nieruchomości w Warszawie d. 1 (13) Lipca 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Września 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław

Rotwand Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 14 (26) Lipca 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 5 (17) Września, 19 Września (1 Października) i 3 (15) Października 1866 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1449a położonej, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w tym ostatecznym terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 24 Października (5 Listopada) 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w wydziale I Trybunału Cywilnego Warszawskiego w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 7,500, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuję; w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego, w razie zaś niesporządzenia taksy od sumy rs. 11,333 kop. 33$^1/_2$ jako $^2/_3$ części ostatecznego szacunku kupna.

Warszawa d. 1 (13) Października 1866 r.

Pisarz Trybunału. Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1449a położonej, przyczem takowa tymczasowo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za rs. 7,500 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem jednocześnie wydanym termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 7 (19) Grudnia 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału powyżej wskazanem, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 31 Paźd. (12 Listop.) 1866 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 7282). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny z Hubów Jaworowskiej wdowy z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałej, zaś zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokelego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 586 lit. *B.* zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 1,200 wraz z procentem po 5$^0/_0$ od dnia 19 Stycznia 1863 r. zaległym hypotecznie ubezpieczonej na nieruczomości Nr. 1439 w Warszawie, należącej do Józefa i Julji z Tschieschneków małżonków Ostrowskich, oraz kosztów egzekucyjnych od tychże Józefa i Julji z Tschieschneków małżonków Ostrowskich obywateli w Warszawie pod N. 1439 zamieszkałych, protokułem Józefa Kurmana Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1863 r. sporządzonum, w drodze sądowej przymuszorego wywłaszczenie zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

Nr. 1439 w Warszawie przy ulicy Wielkiej na gruncie czynszowym do szpitala Ś. Ducha należącym, z którego opłaca się czynszu rocznego rs. 7 kop. 50 w cyrkule policyjnym i administracyjnm 8 w jurisdykcji Sądu Pokoju Ogu i miasta Warszawy wydziału III należy, prawem własności do Józefa i Julji z Tschieschneków małż. Ostrowskich obywateli wrzeczonym domu zamieszkałych i w tychże posiadaniu będąca, graniczy i styka się z boku lewego z nieruchomością Icyka Askinajzer N. 2440 z strony prawej z nieruchomością Nr. 1438 do Cukiermana należącą od tyłu z nieruchomością Brynkmana N. 1497 frontem od ulicy Wielkiej zwrócona poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są:

Zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy z drzewa w słupy postawiony gontami kryty z trzema kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi u dachu pięć okien facjatowych blachą obitych, zabudowanie to całe szalowane deskami.

2. Oficyna z lewej strony podwórza będąca z drzewa w słupy postawiona deskami szalowana, o parterze z facjatami dachówką karpiówką kryta, z trzema kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

3. Oficyna z prawej strony stojąca z drzewa w słupy postawiona do której prostopadle przytyka zabudowanie również z drzewa w słupy postawione, wszystko deskami szalowane dachówką karpiówką kryte, jedną całość stanowiące z trzema kominami.

4. Komórki o 3 przedziałach i kloaka z drzewa w słupy pod gontem

5. Komórki o 3 przedziałach z drzewa w słupy pod gontem.

6. Wozownia z drzewa w słupy postawiona.

7. Wozownia i 2 stajnie z drzewa w słupy postawione

8. Wozownia i stajnia z drzewa w słupy postawiona.

9. Komórki z drzewa w słupy postawione o 6 przedziałach, wszystkie prawie budynki wyżej opisane opatrzone są rynnami zabudowania mieszkalne blaszanemi, inne drewnianemi.

10. Ogródek częścią fruktowy a w części warzywny z częścią podwórza między zabudowaniami ad 3 i 4 urządzonej z dwiema furtkami w którym znajduje się altana z łat, kilka drzew owocowych i krzewów kwiatowych ogródek ten jest długi około łokci 33, szeroki około łokci 24.

11. Podwórze w części niebrukowane a w części z kamienia polnego bruk mające, w którym jest dół balami przykryty i studnia temiż cembrowana z pompą dzewnianą takąż rurą i wahadłem.

W nieruchomości tej mieszczą się następujący lokatorowie którzy płacą rocznie:

1. Horn Rudolf rs 195, 2. Czajkowski Karol rs. 120, 3. Szustak Konstanty rs. 84, 4. Witemberg Izrael rs. 75, 5. Tokier Izrael, rs. 75, 6. Tuczyn Franciszek rs. 75, 7. Kolanowski Andrzej rs. 60, 8. Siemnicka Barbara rs. 66. 9. Załęski Jan rs. 60, 10: Początkiewicz Józef rs. 36, 11. Kalinowska Rozalja rs. 33, 12. Fibich Bartłomiej rs. 36, 13 Gajewska Anna rs. 25 k 20, 14. Marczewski Jan rs 32 kop. 40, 15. Toporek Michał rs. 32 k. 40, 16. Böhm Antonina rs. 32 kop. 40, 17. Podsiadyński Jan rs 36. Razem rs. 1073 kop. 40.

Obszerniejszy opis powyżej wymienionej zajętej nieruchomości, znajdaje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokelego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 586b zamieszkałego, zas zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w Warszawie pod N. 1337 urzędującemu, na ręce Wojciecha Brochowskiego Podpisarza tegoż Sądu dnia 4 (16) Maja 1863 r.

2. Zygmuntowi Hr. Wielopolskiemu Prezydentowi magistratu miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu d. 4 (16) Maja 1863 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 11 (23) Maja 1863 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kencelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń na placu Krasińskich pod N. 519 o godzinie 10 z rana d. 5 (17) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kokeli Patron Trybunału, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał w terminie trzech publikacji w d. 14 Sierpnia 1863 r. odbytym, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 14 Października 1863 roku godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie popierająca sprzedaż Anna Jaworowska za tęż nieruchomoś sumę rs. 3,000 postąpi.

Warszawa d. 15 Września 1863 r.

Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1439 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Kokeli Patronowi za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Października 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego pqzysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 2 (14) Grudnia 1863 r. godzinę 10 rano lecz takowy nie przyszedł do skutku

Następnie wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego daty 19 (31) Października 1864 r. między Teklą Wache wdową obywatelką w Warszawie pod Nr. 1094 mieszkającą przez Piwońskiego Patrona stawającą z jednej, a Anną z Hubów Jaworowską wdową w Warszawie pod Nr. 482 zamieszkałą, przez Kokelego Patrona stawającą z drugiej strony, upoważnioną została Tekla Wache w miejsce Anny Jaworowskiej do dalszego popierania sprzedaży nieruchomości N. 1439 w Warszawie położonej, w poszukiwaniu sumy hypotecznej rs. 3,000 z procentem.

Z powodu jednak nastąpionej śmierci Tekli Wache, subhastacja popieraną być nie mogła, dopiero po nastąpionem uregulowaniu spadku i wylegitymowaniu się sukcesorów tejże Tekli Wache Wincenty Wache obywatel w Warszawie pod N. 968 zamieszkały, jako współsukcesor i nabywca praw od innych sukcesorów Tekli Wache, z mocy aktu urzędowego przed Wojciechem Śliwińskim Rejentem daty 20 Sierpnia (1 Września) 1860 r., oraz kontraktu urzędowego daty 30 Maja (11 Czerwca) 1866 r. i aktu urzędowego daty 5 (17) Maja 1866 r. przed Wojciechem Śliwińskim Rejentem w Warszawie zeznanych, wydał nakaz subhastacyjny o kwotę rs. 3000 z procentem i kosztami za pośrednictwem Komornika Antonego Szadkowskiego przeciwko Jakóbowi Kaufman kupcowi w Berlinie zamieszkałemu, zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 0876 u Zamościa Königsbergera obywatela, obrany mającemu jako teraźniejszemu właścicielowi nieruchomości N. 1439 w Warszawie położonej i uzyskał wyrok ilacyjny Trybunału Cywilnego tutejszego daty 16 (28) Sierpnia 1866 r. wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1439 w Warszawie położonej na dzień 19 (31) Października 1866 r. godzinę 10 rano który się też odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

W imieniu Wincentego Wache sprzedaż niniejszą popierać będą Teodor Łącki i Franciszek Siatecki Adwokaci przy Sądzie Apelacyjnym pierwszy pod Nr. 1775, drugi pod Nr 484a w Warszawie zamieszkali. w których tenże zamieszkanie prawne obrał sobie.

Warszawa d. 17 (29) Sierpnia 1866 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,
Julian Swierczewski.

Gdy termin powyższy z powodu zaszłych sporów odbytym nie został zatem Trybunał tutejszy wyrokiem ilacyjnym daty 4 (16) Listopada 1866 r. zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 1439 w Warszawie położonej na dzień 2 (14) Grudnia 1866 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,637 kop. 46$^1/_4$ jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1865 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 7335). Podpisany Komornik podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11 (23) Listopada 1866 r. począwszy od godziny 10-ej z rana na placu targowym przy Trzech Krzyżach zwanym w Warszawie, zajęte w drodze sądowej egzekucji Omnibusy sześcio i dwunasto-osobowe, różnego kształtu przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Antoni *Tymecki.*

(N. D. 7334). Podpisany Komornik podaje do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte dochody nieruchomości Nr. 164 w Pradze przy Warszawie, przy ulicy Targowej położonej, na rok jeden poczynając od dnia 1 Stycznia 1867 roku do tegoż dnia i miesiąca 1868 r., przez publiczną licytacją wydzierżawione zostaną.

Termin do odbycia tej licytacji przedemną Komornikiem na grurcie nieruchomości na dzień 8 (20) Grudnia 1866 r. godzinę 12 w południe oznaczam.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rub. sreb. 400.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Kancelarji mojej w Warszawie przy ulicy Śto-Jerskiej pod Nr. 1776a utrzymywanej, w godzinach po południowych.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1866 r.

Antoni *Tymecki.*

(N. D. 7333). Podpisany Komornik podaje do wiadomości, iż w dniu 15 (27) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie na placu targowym Grzybów zwanym, prawnie zajęte przedmiota t. j. lichtarze, kubki, łyżki, widelce i noże srebrne, kolczyki, pierścionki złote z rantami i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną, a zarazem zawiadamiam, że takowe na widok publiczny do obejrzenia w domu pod Nr. 1082 w mieszkaniu Markusa Hempel przy ulicy Twardej, jako w miejscu znajdowania się ich w d. 10 (22), 11 (23) i 14 (26) Listopada r. b. zawsze od godziny 11 z rana do 4 po południu wystawione będą, zaś w dniu 11 (23) t. m. i r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Grzybów, a o godz. 12 w południe Muranów zwanym, meble różne jesionowe, na kolor orzechowy i machoniowe, lustra, lichtarze, bufet i t. p. jako prawnie zajęte ruchomości przez publiczną licytację w Warszawie sprzedanemi zostaną.

Jan *Orłowski*, Komornik.

(N. D. 7183) Podpisany Komornik, wiadomo czyni i ogłasza, że prawnie zajęte dochody nieruchomości warszawskiej, pod Nr. 1648, przy ulicy Wspólnej położonej, na rok jeden, poczynając od dnia 1 Stycznia n. s. 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r., przez publiczną licytację wydzierżawione zostaną.

Termin do odbycia tej licytacji, przedemną Komornikiem, na gruncie zajętej nieruchomości, na dzień 2 (14) Grudnia 1866 r. godzinę 12 w południe oznaczam.

Licytacja zaczynać się bądzie od sumy rsr. 400.

Warunki licytacyjne, przejrzane być mogą w Kancelarji mojej w Warszawie, przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1776a utrzymywanej, w godzinach popołudniowych.

Warszawa dnia 1 (13) Listopada 1866 r.

Antoni *Tymecki.*

(N. D. 7328). W dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 10 rano w rynku Nowego-miasta meble machoniowe, jesionowe, futra, rądle miedziane; w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 10 rano w rynku Starego-miasta szafy sklepowe, czapki nowe zimowe i letnie różnych fasonów; w dniu 16 (28) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe i o godzinie 2 z południa na targu za Żelazną-bramą, meble machoniowe, jesionowe, miedź kuchenna, samowary i t. p. objekta, wszystko w Warszawie przez licytacją publiczną sprzedane zostanie.

Wichrowski, Komornik Apel.

(N. D. 7327). W dniu 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, i w dniu 14 (26) t. m. i r. o godzinie 12 w południe w Warszawie w rynku Starego-miasta meble, sukna, korty, syberyny i bilard z rekwizytami machoniowy, przez licytacją sprzedane zostaną.

Skierkowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 7221)

Ostrzeżenie.

Wroku 1860 lub 1861, niepamiętnej daty wystawiłem **dwa weksle**, na zlecenie Arona Dudkiewicza pachciarza, z wsi Kluczeska pierwszy na złp. 1000, a drugi na złp. 500, w czasie śmierci rzeczonego Dudkiewicza, w miesiącu Marcu 1862 r. nastąpionej, powyższe dwa weksle zaginęły, i dotąd nikt z poszukiwaniem należności z tychże wekslów, do mnie nie zgłosił się. Chcąc więc Sukcesorom po tymże Aronie Dudkiewiczu sumę złp. 1,500, odemnie należną wypłacić, strzegam każdego, ktoby takowe dwa weksle posiadał, ażeby najpóźniej do dnia 16 (28) Lutego 1867 r. osobiście do mnie się zgłosił, i weksle te zaproduktował, lub protestacją przeciwko wypłacie przez woźnego sądowego mi doręczył, w przeciwnym bowiem razie, i po upływie oznaczonego terminu, sumę złp. 1,500, prawnie wypłacę sukcesorom Arona Dudkiewicza, mieszkam w mieście Przedborzu Okręgu Konieckim Gubernji Radomskiej.

(18306) **Nusym Propinator.**

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.